

Bruksela, dnia 28.2.2013
COM(2013) 97 final

2013/0059 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie utworzenia programu rejestrowania podróży

{SWD(2013) 50}

{SWD(2013) 51}

{SWD(2013) 52}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Podstawa i cele wniosku

Możliwości uzyskane dzięki nowym technologiom w dziedzinie zintegrowanego zarządzania granicami są szczegółowo analizowane na poziomie UE od 2008 r., kiedy Komisja opublikowała swój komunikat „Przygotowanie kolejnych etapów rozwoju zarządzania granicami w Unii”¹. W swoim komunikacie Komisja zaproponowała utworzenie programu rejestrowania podróży (RTP) dla często podróżujących obywateli państw trzecich, którzy przeszli wstępne weryfikacje, by ułatwić im przekraczanie granic.

Program rejestrowania podróży został zatwierdzony w ramach programu sztokholmskiego² przyjętego przez Radę Europejską w grudniu 2009 r.

W czerwcu 2011 r. Rada Europejska wezwała do „szybkiej realizacji prac nad inteligentnymi granicami”. Komisja, w ramach początkowych działań stanowiących odpowiedź na to wezwanie, opublikowała w dniu 25 października 2011 r. komunikat³ dotyczący wdrażania wariantów systemu wjazdu/wyjazdu i programu rejestrowania podróży.

Niniejszy wniosek przedkłada się wraz z wnioskiem w sprawie utworzenia systemu wjazdu/wyjazdu (EES) i wnioskiem dotyczącym zmiany wspólnotowego kodeksu zasad regulujących kontrolę na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych oraz nadzór nad granicami zewnętrznymi (kodeks graniczny Schengen)⁴ do celów funkcjonowania tych dwóch nowych systemów. Dla każdego systemu przedstawiono ocenę skutków.

Niniejszy wniosek nie ma wpływu na kontrole celne, tj. kontrolę towarów.

• Kontekst ogólny

Na potrzeby ustanowienia warunków, kryteriów i przepisów szczegółowych regulujących kontrolę na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych oraz nadzór nad granicami zewnętrznymi, w dniu 15 marca 2006 r. przyjęto kodeks graniczny Schengen. Zgodnie z art. 7 wszystkie osoby podlegają kontroli granicznej na granicach zewnętrznych.

Zazwyczaj przeprowadza się szczegółową kontrolę graniczną obywateli państw trzecich i minimalną kontrolę graniczną obywateli UE oraz innych osób korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się⁵. Obowiązujące przepisy obejmujące obywateli państw trzecich można jednak nazwać podejściem „uniwersalnym”, skoro tę samą kontrolę stosuje się niezależnie od różnic w ryzyku, jakie przypisuje się różnym podróżnym, lub częstotliwości, z jaką podróżują. Dzieje się tak, ponieważ obecne prawodawstwo nie przewiduje wyjątków od zasady szczegółowej kontroli granicznej z wyjątkiem tych kategorii obywateli państw trzecich, które zostały wyraźnie wymienione w kodeksie granicznym

¹ COM(2008) 69 final.

² Dz.U. C 115 z 4.5.2010 r., s. 1.

³ COM(2011) 680 final.

⁴ Dz.U. L 105 z 13.4.2006 r.

⁵ Dz.U. L 158 z 30.4.2004. Dyrektywa 2004/38/WE.

Schengen lub w rozporządzeniu w sprawie małego ruchu granicznego⁶, takie jak głowy państw, pracownicy transgraniczni i mieszkańcy strefy przygranicznej.

Jedynie niewielka część osób przekraczających granicę zewnętrzną może skorzystać z wyżej wymienionych odstępstw: w przybliżeniu dwa miliony odpowiadające 0,2 % łącznej liczby podróżujących pasażerów. Można założyć, że liczba ta pozostanie w znacznym stopniu niezmienna, przy niewielkim wzroście wynikającym z powszechniejszego wprowadzania przepisów dotyczących małego ruchu granicznego. Do końca 2010 r. państwa członkowskie wydały 110 000 zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.

Aby spełnić wymogi kodeksu granicznego Schengen, straż graniczna musi przy każdym wjeździe obywatela państwa trzeciego sprawdzić, czy spełnia on wszystkie wymogi wjazdu do UE (cel pobytu w UE, posiadanie wystarczających środków utrzymania i zamiar powrotu do państwa pochodzenia). Dokonuje się tego w drodze rozmowy z podróżnym i weryfikacji niezbędnych dokumentów, takich jak potwierdzenie zakwaterowania oraz potwierdzenie rezerwacji biletu powrotnego na samolot, prom, pociąg. Straż graniczna powinna również monitorować dozwolony okres pobytu na terytorium Schengen, co jest obecnie dokonywane w drodze obliczeń opartych na stemplach w dokumencie podróży.

Uwzględniając przewidywany wzrost przepływów pasażerów na granicach zewnętrznych, należy zapewnić alternatywną procedurę kontroli granicznej dla często podróżujących obywateli państw trzecich; w tym celu należałoby odejść stopniowo od podejścia „skoncentrowanego na państwie” w kierunku podejścia „skoncentrowanego na osobie”.

W praktyce program rejestrowania podróżnych funkcjonowałby na granicach w następujący sposób: zarejestrowany podróżny otrzymałby token w postaci karty służącej do odczytu elektronicznego zawierającej jedynie niepowtarzalny numer identyfikacyjny (tj. numer wniosku), która jest odczytywana w automatycznych bramkach na granicy z chwilą przyjazdu i odjazdu. W bramce odczytane zostałyby token i dokument podróży (i w stosownych przypadkach numer naklejki wizowej) oraz odciski palców podróżnych, a następnie porównane z danymi przechowywanymi w centralnym repozytorium i innych bazach danych, w tym w wizowym systemie informacyjnym (VIS) dla posiadaczy wizy. Jeżeli wszystkie kontrole zakończą się powodzeniem, podróżny może przejść przez automatyczną bramkę. W przypadku jakiegokolwiek problemu podróżny uzyskałby pomoc straży granicznej.

Ułatwienie przekraczania granic odnosiłoby się również do niezautomatyzowanej kontroli granicznej, ponieważ straż graniczna nie miałaby konieczności zadawania „dodatkowych” pytań zarejestrowanym podróżnym, dotyczących takich kwestii jak cel podróży i istnienie wystarczających środków utrzymania.

Utworzenie systemu wjazdu/wyjazdu (EES) obejmującego lub nieobejmującego dane biometryczne, w którym na granicach zewnętrznych zapisywano by wjazdy i wyjazdy obywateli państw trzecich, którym zezwolono na krótkotrwały pobyt, byłby warunkiem wstępnym pełnego zautomatyzowania kontroli granicznej zarejestrowanych podróżnych, jak opisano powyżej. System wjazdu/wyjazdu pozwoliłby na wyeliminowanie obowiązku stemplowania dokumentu podróży przewidzianego na podstawie kodeksu granicznego Schengen, ponieważ ręczne stemplowanie zostałoby zastąpione zautomatyzowanym zapisywaniem i obliczaniem długości pobytu. Z chwilą zniknięcia obowiązku stemplowania obligatoryjny stałby się wgląd do systemu wjazdu/wyjazdu na granicy zewnętrznej, w celu

⁶ Dz.U. L 405 z 30.12.2006 r.

upewnienia się, że obywatel państwa trzeciego nie przekroczył okresu przyznanego mu prawnie zezwolenia na pobyt na terytorium Schengen. Wgląd ten mógłby być dokonywany w sposób zautomatyzowany przy użyciu pola przeznaczonego do odczytu maszynowego w dokumencie podróży lub odcisków palców.

Program rejestrowania podróżnych wraz z systemem wjazdu/wyjazdu przyczyni się w znacznym stopniu do lepszego zarządzania przepływami podróżnych i większej kontroli tych przepływów na granicy, umożliwiając sprawniejsze przekraczanie granicy podróżnym spoza UE, którzy przeszli wstępne kontrole i którzy odbywają częste podróże.

Ocena skutków finansowych załączona do niniejszego wniosku opiera się na badaniu kosztów EES i RTP przeprowadzonym przez wykonawcę zewnętrznego.

Na podstawie wyżej wymienionych względów celem niniejszego wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady jest:

- ustanowienie procedur i warunków dostępu do programu rejestrowania podróżnych,
- określenie celu, funkcji i zadań w zakresie korzystania z tokena⁷ w połączeniu z centralnym repozytorium jako systemu przechowywania danych dotyczących zarejestrowanych podróżnych oraz
- powierzenie Agencji do Spraw Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości⁸ („Agencji”) zadania polegającego na rozwijaniu i zarządzaniu operacyjnym systemem centralnym oraz opracowaniu specyfikacji technicznych dotyczących tokena.

Niniejsze rozporządzenie stanowi zasadniczy instrument tworzący ramy prawne programu rejestrowania podróżnych. Aby uzupełnić te ramy prawne, konieczna jest również zmiana kodeksu granicznego Schengen w odniesieniu do ułatwionego przekraczania granic przez obywateli państw trzecich, którą przedstawia się równocześnie z niniejszym wnioskiem. Ponadto przedstawia się jednocześnie wniosek dotyczący systemu wjazdu/wyjazdu, w którym zapisuje się wjazdy i wyjazdy obywateli państw trzecich.

• **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen).

Rozporządzenie (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniające postanowienia konwencji z Schengen.

⁷ W kontekście programu rejestrowania podróżnych token jest fizycznie istniejącym urządzeniem przekazanym upoważnionemu użytkownikowi, by mógł on dowieść, że przyznano mu dostęp do RTP w drodze elektronicznej. Token działa jak elektroniczny klucz dostępu do danej jednostki, w tym wypadku do bramki elektronicznej. Specyfikacje techniczne określają, czy stosowany będzie jedynie kod kreskowy czy układ scalony, w którym przechowuje się niepowtarzalny identyfikator (tj. numer wniosku).

⁸ Dz.U. L 286 z 1.11.2011 r.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 dotyczące wizowego systemu informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych między państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie VIS).

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 ustanawiające wspólnotowy kodeks wizowy.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

W ocenie skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi zostały opisane konsultacje zainteresowanych stron.

• Ocena skutków

Pierwsza ocena skutków⁹ została przeprowadzona w 2008 r. podczas przygotowywania komunikatu Komisji na ten temat, natomiast druga została zakończona w 2013 r.¹⁰. W pierwszej ocenie przeanalizowano warianty strategiczne i ich najbardziej prawdopodobne skutki i stwierdzono, że powinien zostać ustanowiony program rejestrowania podróży dla obywateli państw trzecich.

Po przeprowadzeniu konsultacji i dokonaniu wstępnego przeglądu w ostatniej ocenie skutków poddano analizie najważniejsze warianty wdrażania.

Po analizie wariantów i podwariantów, za najbardziej realistyczny wariant gwarantujący sprawne przepływy pasażerów przez granice zewnętrzne bez obniżenia poziomu bezpieczeństwa w UE uznano program rejestrowania podróży oparty na opłatach, dla często podróżujących obywateli państw trzecich, którzy przeszli wstępne kontrole i weryfikacje, obejmujący dane (dane biometryczne, dane alfanumeryczne i niepowtarzalny numer identyfikacyjny) przechowywane w centralnym repozytorium i niepowtarzalny identyfikator (numer wniosku) przechowywany w tokenie. Wariant ten minimalizuje wykorzystanie danych osobowych w systemie informatycznym UE, ponieważ straż graniczna w czasie kontroli pierwszej linii nie pobiera żadnych danych osobowych, a ponadto ograniczone zostają główne wady systemu opartego wyłącznie na tokenie związane z bezpieczeństwem. Aby zapewnić odpowiednią ochronę danych w przypadku preferowanego wariantu, byłoby niezbędne zastosowanie tych samych przepisów dotyczących ochrony danych, które obowiązują w przypadku wizowego systemu informacyjnego (VIS), oraz obecnie obowiązujących unormowań, w tym dotyczących zatrzymywania informacji na najwyżej pięć lat. Dane osobowe zgromadzone w centralnym repozytorium (dane biometryczne i alfanumeryczne zawarte we wnioskach) powinny być przechowywane nie dłużej niż jest to wymagane na użytek programu rejestrowania podróży. Stosowne jest, by

⁹ SEC(2008) 153.

¹⁰ SWD(2013) 50.

dane były przechowywane przez najwyżej okres pięciu lat, by umożliwić uwzględnienie danych zawartych we wcześniejszych wnioskach do oceny następnych wniosków RTP, odnowienia dostępu do RTP oraz także uwzględnienie ponownego użycia odcisków palców przechowywanych w repozytorium (59 miesięcy). Ponadto pięcioletni okres zatrzymywania danych umożliwiłyby przyznawanie dostępu do RTP na pięć lat bez konieczności składania nowego wniosku. Pierwotny dostęp do programu rejestrowania podróźnych powinien być przyznany na jeden rok. Dostęp może być przedłużony na okres dwóch lat, po którym następują kolejne dwa lata bez konieczności składania nowego wniosku. Złożenie nowego wniosku byłoby konieczne w celu odnowienia dostępu z chwilą upływu pięcioletniego okresu ważności. Byłoby to analogiczne do wydawania wiz wielokrotnego wjazdu podróźnym (maksymalnie okres pięciu lat), których dane są przechowywane w wizowym systemie informacyjnym przez pięć lat.

Aby dokładna weryfikacja zarejestrowanego podróźnego na przejściu granicznym na granicy zewnętrznej, była możliwa, w centralnym repozytorium powinny być przechowywane cztery odciski palców. Przechowywanie odcisków czterech palców gwarantuje, że w każdej sytuacji dostępna będzie wystarczająca ilość danych, a jednocześnie, że ilość przechowywanych danych będzie zasadna. Przechowywanie jedynie jednego lub dwóch odcisków palców może być przyczyną problemów dla podróźnych lub organów granicznych na granicach zewnętrznych, ponieważ odciski palców mogą być rozmazane, zniekształcone lub niekompletne. Jest to szczególnie istotne w przypadku programu rejestrowania podróźnych, ponieważ dostęp jest przyznawany na pięć lat i można ponownie użyć tych samych odcisków palców (59 miesięcy) w przypadku złożenia przez zarejestrowanego podróźnego nowego wniosku.

Dane przechowywane w centralnym repozytorium byłyby dostępne dla straży granicznej jedynie podczas oceny wniosku, cofnięcia/przedłużenia dostępu do RTP, utraty lub kradzieży tokena lub w przypadku pojawienia się jakichkolwiek problemów z ułatwieniem przekraczania granic przez zarejestrowanych podróźnych. W czasie kontroli granicznej straż graniczna otrzymałaby jedynie informacje mówiące o istnieniu lub nieistnieniu wpisu w centralnym repozytorium. W preferowanym wariantcie przewiduje się zatem proporcjonalną równowagę między bezpieczeństwem, ułatwieniami i ochroną danych.

Aby zagwarantować łatwy dostęp do programu rejestrowania podróźnych, obywatele państw trzecich powinni mieć możliwość złożenia wniosku o objęcie RTP w konsulacie każdego państwa członkowskiego lub na każdym przejściu granicznym na granicy zewnętrznej. Zagwarantowałoby to dużą liczbę uczestników programu, pomagając tym samym państwom członkowskim w zarządzaniu przepływami pasażerów na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych. Wnioski powinny być weryfikowane na podstawie tych samych kryteriów, jakie są stosowane w przypadku wydawania wiz wielokrotnego wjazdu. Jednak weryfikacja wniosków złożonych przez członków rodzin obywateli Unii powinna być przeprowadzana przy zastosowaniu tych samych kryteriów, jakie są używane w przypadku weryfikacji ich wniosków o wizę wjazdową. Państwa członkowskie mogą zdecydować, czy będą stosować i czy zainstalują systemy automatycznej kontroli granicznej na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych. Jest oczywiste, że całkowity wpływ połączenia kryteriów weryfikacji, takich jak w przypadku wiz wielokrotnego wjazdu, oraz w pełni automatycznej kontroli granicznej wywrze największy skutek w zakresie ułatwienia przekraczania granic przez zarejestrowanych podróźnych. Ponadto zachowany zostaje wysoki poziom bezpieczeństwa, przy jednoczesnym przestrzeganiu praw podstawowych. Jest to także najmniej kosztowne podejście, biorąc pod uwagę koszty związane z bardziej rygorystyczną procedurą weryfikacji i częściowo zautomatyzowaną kontrolą graniczną. Pełna automatyzacja

byłaby narzędziem racjonalnym pod względem kosztów, zwłaszcza na najbardziej obciążonych przejściach granicznych, na których już teraz istnieją problemy związane z obsługą i pojawiają się kolejki. Każde państwo członkowskie musiałyby jednak dokonać oceny każdego pojedynczego przejścia granicznego pod kątem tego, czy system automatycznej kontroli granicznej zwiększyłby przepustowość przejść granicznych i tym samym zmniejszył czas przekraczania granicy przez podróżnych, odciążył zasoby ludzkie i zapewnił temu państwu członkowskiemu narzędzie zarządzania rosnącymi przepływami pasażerów. Niezależnie od tego, czy wykorzystuje się urządzenia automatycznej kontroli granicznej, ułatwienie w zakresie przekraczania granicy powinno mieć zastosowanie do wszystkich przejść granicznych na granicach zewnętrznych wobec obywateli państw trzecich, którym przyznano dostęp do programu rejestracji podróżnych. Aby zapewnić wiarygodną weryfikację wnioskodawców, niezbędne będzie przetwarzanie danych biometrycznych (odciski palców) w centralnym repozytorium i weryfikacja danych biometrycznych na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych¹¹.

Rada ds. Oceny Skutków (IAB) oceniła projekt oceny skutków i wydała opinię w dniu 14 marca 2012 r. Zalecenia dotyczące ulepszeń zostały uwzględnione w ostatecznej wersji sprawozdania. W szczególności dokonano następujących zmian: doprecyzowano i wyjaśniono scenariusz odniesienia; rozszerzono definicję problemów, w tym uwzględniono doświadczenia z tworzeniem i rozwijaniem innych dużych wielkoskalowych systemów informatycznych oraz doświadczenia z wdrożonymi w państwach członkowskich i państwach spoza UE systemami automatycznej kontroli granicznej i krajowymi programami rejestrowania podróżnych; udoskonalono powiązania z załącznikami i z oceną skutków z 2008 r.; przedstawiono opinie zainteresowanych stron w najszerszym możliwym zakresie, biorąc pod uwagę, że opinie wyrażone przez zainteresowane strony były dosyć ogólne; rozszerzono wyjaśnienia dotyczące metody obliczania kosztów i przedstawiono bardziej szczegółowo oczekiwane koszty i korzyści dla różnych zainteresowanych stron; wyjaśniono ponowne oddelegowanie straży granicznej, biorąc pod uwagę oczekiwany wzrost przepływów podróżnych; i ostatecznie dodano przegląd opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

• Krótki opis proponowanych działań

Należy określić cel i funkcje programu rejestrowania podróżnych, w tym wariant tokena w połączeniu z centralnym repozytorium, oraz zadania w tym zakresie. Ponadto konieczne jest upoważnienie Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości do rozwijania, utworzenia i zarządzania operacyjnym centralnym repozytorium oraz określenia specyfikacji technicznej tokena na podstawie uprzedniej definicji wymagań biznesowych. Powinno się ustanowić procedury i warunki sprawdzania wniosków RTP i przechowywania danych dotyczących zarejestrowanych podróżnych. Szczegółowy opis każdego artykułu wniosku można znaleźć w odrębnym dokumencie roboczym Służb Komisji.

¹¹ Ocenę skutków można znaleźć na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/governance/impact/ia_carried_out/cia_2013_en.htm

- **Podstawa prawna**

Postawę prawną niniejszego wniosku stanowi art. 74, art. 77 ust. 2 lit. b) i d) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Artykuł 77 ust. 2 lit. b) i d) przewiduje odpowiednią podstawę prawną dla dokładniejszego określenia środków dotyczących przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich oraz opracowania norm i procedur, których powinny przestrzegać państwa członkowskie przy dokonywaniu kontroli osób na tych granicach. Artykuł 74 stanowi właściwą podstawę prawną utworzenia i eksploatacji RTP oraz stworzenia procedur wymiany informacji między państwami członkowskimi, zapewniających współpracę między właściwymi organami państw członkowskich oraz między tymi organami i Komisją w dziedzinach objętych tytułem V Traktatu.

- **Zasada pomocniczości**

Zgodnie z art. 74, art. 77 ust. 2 lit. b) i d) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Unia ma prawo do przyjmowania środków dotyczących kontroli osób i skutecznego monitorowania przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich. Konieczna jest zmiana obecnych przepisów UE dotyczących przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich, umożliwiającą uwzględnienie rosnących przepływów pasażerów i możliwości, które dają nam nowe technologie. Niezbędny jest wspólny system w celu ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących ułatwień w przekraczaniu granic przez zarejestrowanych podróżnych, tak by ułatwienia miały zastosowanie do wszystkich przejść granicznych strefy Schengen, bez odrębnej weryfikacji i bez obniżenia poziomu bezpieczeństwa.

Dlatego też cele wniosku nie mogą być w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie.

- **Zasada proporcjonalności**

Artykuł 5 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że działanie UE nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów Traktatu. Forma wybrana dla tego działania UE musi zatem umożliwić osiągnięcie celów wniosku i jego wprowadzenie w życie w jak najskuteczniejszy sposób. Proponowana inicjatywa stanowi dalsze rozwinięcie dorobku Schengen w celu zapewnienia jednakowego stosowania wspólnych przepisów na granicach zewnętrznych we wszystkich państwach członkowskich. Wniosek jest zatem zgodny z zasadą proporcjonalności.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: rozporządzenie.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów:

Niniejszy wniosek określa przepisy dotyczące kontroli granicznej na granicach zewnętrznych, które są jednolite dla wszystkich państw członkowskich. W konsekwencji jako instrument prawny można wybrać jedynie rozporządzenie.

- **Prawa podstawowe**

Zaproponowane rozporządzenie może mieć wpływ na prawa podstawowe, zwłaszcza dotyczące ochrony danych osobowych (art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej) i prawo do skutecznego środka prawnego (art. 47 karty).

Wniosek zawiera zabezpieczenia, w szczególności na podstawie art. 15 i 16 – w przypadku gdy odmówiono dostępu do RTP lub taki dostęp cofnięto, które przewidują prawo do skutecznego środka prawnego, a także na podstawie art. 48 i 49, które dotyczą prawa do informacji, dostępu do danych, poprawienia i usunięcia danych wykorzystanych do celów rozporządzenia, w stosunku do czego przewidziano również prawo do skutecznego środka prawnego w art. 51.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek Komisji dotyczący kolejnych wieloletnich ram finansowych zawiera wniosek opiewający na kwotę 4,6 mld EUR dla Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego na lata 2014–2020. We wniosku przeznaczono szacunkową kwotę 1,1 mld EUR na rzecz rozwoju systemu wjazdu/wyjazdu i programu rejestrowania podróży, przy założeniu że koszty prac rozwojowych ponoszone będą począwszy od 2015 r.¹².

To wsparcie finansowe obejmie nie tylko koszty głównych elementów przez cały okres objęty wieloletnimi ramami finansowymi (na poziomie UE, zarówno rozwój, jak i koszty operacyjne), ale także koszty rozwoju na szczeblu państw członkowskich w zakresie krajowych elementów tych dwóch systemów, w ramach dostępnych zasobów. Zapewnienie wsparcia finansowego na krajowe koszty prac rozwojowych zagwarantowałoby, że trudne warunki gospodarcze na poziomie krajowym nie zagrażą projektom lub ich nie opóźnią. . Obejmuje to kwotę 145 mln EUR na poczet kosztów na szczeblu krajowym związanych z hostingiem systemów informatycznych, pomieszczeniami służącymi do przechowywania sprzętu użytkowników końcowych oraz pomieszczeniami przeznaczonymi na biura operatorów. Obejmuje to również kwotę 341 mln EUR na poczet kosztów na szczeblu krajowym związanych z konserwacją sprzętu i licencjami na oprogramowanie.

Po uruchomieniu nowych systemów przyszłe koszty operacyjne w państwach członkowskich mogłyby być pokrywane w ramach ich programów krajowych. Proponuje się, aby państwa członkowskie mogły wykorzystać 50 % przydzielonych środków w ramach programów krajowych na pokrycie kosztów operacyjnych systemów informatycznych służących do zarządzania przepływami migracyjnymi przez granice zewnętrzne Unii. Koszty te mogą obejmować koszty zarządzania systemem VIS, SIS i nowymi systemami utworzonymi w przedmiotowym okresie, koszty personelu, koszty obsługi, wynajmu zabezpieczonych pomieszczeń itp. Dlatego też przyszły instrument zapewniłby ciągłość finansowania w stosownych przypadkach.

¹² Z zastrzeżeniem przyjęcia przez władzę prawodawczą wniosku ustanawiającego, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz (COM(2011) 750 final) oraz przyjęcia przez władzę prawodawczą wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (COM(2011) 398) i wystarczającego poziomu środków dostępnych w ramach pułapu wydatków odnośnej pozycji budżetu.

Koszty automatyzacji różniłyby się znacznie w zależności od liczby automatycznych bramek, które zostałyby zainstalowane.

5. INFORMACJE DODATKOWE

• Uczestnictwo

Niniejszy wniosek stanowi rozwinięcie dorobku Schengen, ponieważ dotyczy przekraczania granic zewnętrznych. Z tego względu należy rozważyć następujące skutki wniosku dla różnych protokołów i umów z państwami stowarzyszonymi.

Dania:

Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Dania nie uczestniczy w przyjęciu przez Radę środków na mocy tytułu V części trzeciej TFUE.

Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania podejmuje w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia decyzję, czy wdroży niniejsze rozporządzenie do swojego prawa krajowego.

Zjednoczone Królestwo i Irlandia:

Zgodnie z art. 4 i 5 Protokołu włączającego dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej oraz z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen, Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu rozporządzenia w sprawie utworzenia programu rejestrowania podróży i nie są nim związane ani go nie stosują.

Islandia i Norwegia:

Obowiązują procedury określone w układzie o stowarzyszeniu, zawartym przez Radę z Republiką Islandii i Królestwem Norwegii, dotyczącym włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, ponieważ niniejszy wniosek oparty jest na dorobku Schengen, zgodnie z załącznikiem A do wspomnianego układu¹³.

Szwajcaria

Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku prawnego Schengen w rozumieniu Umowy podpisanej przez Unię Europejską, Wspólnotę Europejską i Konfederację Szwajcarską oraz Republiką Islandii i Królestwo Norwegii w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹⁴.

¹³ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

¹⁴ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

Liechtenstein:

Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku prawnego Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹⁵.

Cypr:

Niniejsze rozporządzenie stanowi akt rozwijający dorobek Schengen lub w inny sposób powiązany z tym dorobkiem w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.

Bułgaria i Rumunia:

Niniejsze rozporządzenie stanowi akt rozwijający dorobek Schengen lub w inny sposób powiązany z tym dorobkiem w rozumieniu art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.

¹⁵ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie utworzenia programu rejestrowania podróźnych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 74 i art. 77 ust. 2 lit. b) i d),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej¹⁶,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁷,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹⁸,

po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kontrola graniczna musi zapewniać wysoki poziom bezpieczeństwa przy jednoczesnym maksymalnym skróceniu czasu oczekiwania. Zwiększające się przepływy podróźnych przez granice zewnętrzne przyczyniają się do konieczności znalezienia nowych rozwiązań, które pozwolą spełnić te cele. Większe zróżnicowanie kontroli granicznych pozwoli państwom członkowskim na stosowanie uproszczonych kontroli obywateli państw trzecich, którzy zostali ocenieni jako osoby stanowiące niskie ryzyko.
- (2) Systemy automatycznej kontroli granicznej mogą być stosowane przez obywateli UE i już dowiodły swojej skuteczności w przyspieszaniu kontroli granicznej. Należy również umożliwić ich wykorzystanie przez obywateli państw trzecich, co przyczyni się do skrócenia czasu oczekiwania przy zapewnieniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa.
- (3) W komunikacie Komisji z dnia 13 lutego 2008 r. zatytułowanym „Przygotowanie kolejnych etapów rozwoju zarządzania granicami w Unii Europejskiej”¹⁹ zarysowano

¹⁶ Dz.U. C z [...], s. [...].

¹⁷ Dz.U. C z [...], s. [...].

¹⁸ Dz.U. C z [...], s. [...].

¹⁹ COM(2008) 69 final z 13.2.2008 r.

konieczność utworzenia programu rejestrowania podróży (RTP) dla często podróżujących obywateli państw trzecich oraz wprowadzenia urządzeń automatycznej kontroli granicznej, by ułatwić przekraczanie granic zewnętrznych; jest to element europejskiej strategii zintegrowanego zarządzania granicą.

- (4) Rada Europejska w dniach 19 i 20 czerwca 2008 r. podkreśliła znaczenie kontynuowania prac nad opracowywaniem strategii zintegrowanego zarządzania granicą UE, w tym lepszego wykorzystania nowoczesnych technologii na rzecz sprawniejszego zarządzania granicami.
- (5) W komunikacie Komisji z dnia 10 czerwca 2009 r. zatytułowanym „Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w służbie obywateli”²⁰ podkreślono potrzebę utworzenia RTP, by zapewnić sprawny wjazd na terytorium Unii.
- (6) Na szczycie Rady Europejskiej w dniach 23 i 24 czerwca 2011 r. wezwano do przyspieszenia prac, by osiągnąć szybki postęp w zakresie „inteligentnych granic”. W następstwie tego apelu, jako pierwsze działanie, Komisja opublikowała w dniu 25 października 2011 r. komunikat „Inteligentne granice – możliwe warianty i kierunki”.
- (7) Program rejestrowania podróży powinien mieć na celu ułatwienie przekraczania granic zewnętrznych Unii przez często podróżujących obywateli państw trzecich, którzy przeszli wstępne kontrole i weryfikacje.
- (8) Przepisy dotyczące RTP powinny być wspólne dla wszystkich państw członkowskich, by umożliwić zarejestrowanym podróżnym skorzystanie z ułatwionej kontroli granicznej na przejściach granicznych na granicy zewnętrznej we wszystkich państwach członkowskich, bez potrzeby przeprowadzania odrębnej wstępnej kontroli i weryfikacji przez każde pojedyncze państwo członkowskie.
- (9) Niezbędne jest dokładne określenie przeznaczenia RTP, jego struktury technicznej, ustanowienie zasad jego funkcjonowania i użytkowania oraz określenie zadań systemu, kategorii danych podlegających wprowadzeniu do systemu, celów, dla jakich dane te mają być wprowadzane, kryteriów ich wprowadzania, organów mających prawo dostępu do danych oraz dalszych zasad przetwarzania danych i ochrony danych osobowych.
- (10) Za rozwinięcie scentralizowanego systemu składającego się z centralnego repozytorium, centralnego repozytorium zapasowego, jednolitych interfejsów w każdym państwie członkowskim, punktów dostępu do sieci, infrastruktury łączności między centralnym repozytorium a punktami dostępu do sieci i operacyjne zarządzanie tym systemem powinna być odpowiedzialna Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 z dnia 25 października 2011 r. ustanawiającym Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości²¹ (zwana dalej „Agencją”). Ponadto Agencja powinna być odpowiedzialna za określenie specyfikacji technicznych dotyczących tokena, by

²⁰ COM(2009) 262 final z 10.6.2009 r.

²¹ Dz.U. L 286 z 1.11.2011, s. 1.

zagwarantować interoperacyjność RTP w całej Unii. Państwa członkowskie powinny być odpowiedzialne za rozwijanie swoich własnych krajowych systemów i operacyjne zarządzanie nimi.

- (11) Centralne repozytorium powinno być połączone z krajowymi systemami państw członkowskich, by umożliwić właściwym organom państw członkowskich przetwarzanie danych związanych z wnioskami o objęcie RTP.
- (12) Aby zapewnić wiarygodną weryfikację zarejestrowanego podróznego, konieczne jest przechowywanie niepowtarzalnego identyfikatora (numer wniosku), danych biometrycznych (odciski palców) i danych alfanumerycznych, które pobrane zostały z wniosków, w centralnym repozytorium, przechowywanie niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego w tokenie oraz weryfikowanie danych biometrycznych na granicach zewnętrznych. Dane alfanumeryczne i odciski palców powinny być przechowywane w odrębnych jednostkach centralnego repozytorium i nie powinny być ze sobą skojarzone. Skojarzenie danych alfanumerycznych i odcisków palców powinno być możliwe jedynie w drodze użycia niepowtarzalnego identyfikatora.
- (13) Obywatele państw trzecich, którzy chcą uczestniczyć w RTP, powinni uzasadnić potrzebę lub zamiar odbywania częstych lub regularnych podróży, zwłaszcza ze względu na ich sytuację zawodową lub rodzinną, np. gdy są przedsiębiorcami, urzędnikami służby cywilnej mającymi stałe kontakty służbowe z państwami członkowskimi i instytucjami Unii, przedstawicielami organizacji społeczeństwa obywatelskiego, osobami podróżującymi w celu uczestnictwa w szkoleniach, seminariach i konferencjach, naukowcami, osobami prowadzącymi działalność gospodarczą, członkami rodziny obywatela Unii, członkami rodziny obywatela państwa trzeciego, który ma miejsce pobytu zgodnie z prawem w państwie członkowskim.
- (14) Obywatelom państw trzecich posiadającym wizę wielokrotnego wjazdu lub wizę kategorii D ważną przez co najmniej rok lub posiadaczom dokumentu pobytowego wydanego przez państwo członkowskie powinien co do zasady zostać przyznany dostęp do RTP, jeżeli wystąpią z takim żądaniem.
- (15) W przypadku gdy obywatel państwa trzeciego ubiega się o wizę wielokrotnego wjazdu i o dostęp do RTP, odpowiednie organy mogą zdecydować o zweryfikowaniu obu wniosków w tym samym czasie na podstawie tej samej rozmowy i tych samych dokumentów uzupełniających.
- (16) Członkom rodzin obywateli Unii należy, co do zasady, przyznawać dostęp do RTP. Członkowie rodzin obywateli Unii powinni również móc skorzystać z RTP, nawet jeżeli nie mają miejsca pobytu na terytorium Unii, ale często podróżują do państwa członkowskiego, by towarzyszyć danemu obywatelowi Unii lub do niego dołączyć. Kontrola członków rodzin obywateli Unii przekraczających granice zewnętrzne powinna przebiegać zgodnie z przepisami dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich²².

²² Dz.U. L 158 z 29.4.2004, s. 77.

- (17) W przypadku weryfikacji wniosków złożonych przez członków rodzin obywateli Unii należy stosować te same kryteria, jakie stosuje się w przypadku weryfikacji wniosków o wizę złożonych przez członków rodzin obywateli Unii. Byłoby to zgodne z obecną polityką zarządzania granicami.
- (18) Konieczne jest określenie właściwych organów państw członkowskich, których należycie upoważniony personel będzie miał dostęp do RTP w celu wprowadzania, zmiany, usuwania, wyszukiwania lub przeszukiwania danych, w konkretnych celach związanych z RTP, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i w zakresie niezbędnym do wykonywania swoich zadań.
- (19) Wszelkiego rodzaju przetwarzanie danych z RTP przechowywanych w centralnym repozytorium powinno być proporcjonalne do zamierzonych celów i niezbędne do wykonania zadań przez właściwe organy. Korzystając z RTP, właściwe organy powinny zapewnić poszanowanie godności ludzkiej i integralności osób, od których pobrano danych, i nie powinny dyskryminować osób ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.
- (20) Należy wprowadzić plany ewentualnościowe i te plany powinny zostać wyjaśnione podróżnym, liniom lotniczym/przewoźnikom i wszystkim organom prowadzącym działania na przejściach granicznych. W przypadku gdy zarejestrowany podróżny na przykład, z jakiegokolwiek powodu, nie może skorzystać z systemu automatycznej kontroli granicznej i zostaje ponownie skierowany do niezautomatyzowanej kontroli granicznej, należy zwrócić należytą uwagę na to, by zastosowane procedury były w pełni zgodne z prawami podstawowymi.
- (21) Dane osobowe zgromadzone w centralnym repozytorium (biometryczne i alfanumeryczne) nie powinny być przechowywane dłużej niż jest to wymagane na użytek RTP. Dane należy przechowywać przez okres maksymalnie pięciu lat, by umożliwić uwzględnienie danych alfanumerycznych z poprzednich wniosków w ocenie następnych wniosków dotyczących RTP, a także by uwzględnić ponowne wykorzystanie odcisków palców przechowywanych w repozytorium (59 miesięcy). Krótszy okres nie byłby wystarczający do tych celów. Dane powinny być usunięte po upływie okresu pięciu lat, chyba że wystąpiły podstawy dla ich wcześniejszego usunięcia. Maksymalny okres ważności dostępu do RTP powinien wynosić pięć lat.
- (22) W celu ułatwienia procedury dotyczącej kolejnych wniosków powinna istnieć możliwość kopiowania odcisków palców z pierwszego wpisu do centralnego repozytorium przez okres 59 miesięcy. Po tym terminie należy ponownie pobrać odciski palców.
- (23) Aby ułatwić procedurę składania wniosków, wnioskodawca powinien mieć możliwość złożenia wniosku o dostęp do RTP w konsulacie każdego państwa członkowskiego lub na każdym przejściu granicznym na granicy zewnętrznej. Każde państwo członkowskie powinno być w stanie zweryfikować wniosek sporządzony na podstawie wspólnego formularza wniosku oraz wspólnych przepisów i kryteriów dotyczących kwalifikowalności oraz podjąć decyzję w jego sprawie. Co do zasady należy przeprowadzić rozmowę.

- (24) Ze względu na rejestrację danych biometrycznych w centralnym repozytorium, osobiste stawiennictwo wnioskodawcy – przynajmniej w przypadku pierwszego wniosku – powinno być podstawowym wymogiem zweryfikowania wniosku o dostęp do RTP i związanych z tym decyzji.
- (25) W ramach automatycznej kontroli granicznej weryfikacja tożsamości na granicy zewnętrznej powinna być dokonywana na podstawie danych biometrycznych przechowywanych w centralnym repozytorium. Weryfikacja powinna być możliwa jedynie w drodze jednoczesnego faktycznego okazania tokena i odczytu odcisków palców. W ramach automatycznej i nieautomatyzowanej kontroli granicznej weryfikacja przyznanego dostępu powinna się odbywać na podstawie danych alfanumerycznych przechowywanych w centralnym repozytorium w drodze faktycznego okazania tokena na granicach. Straż graniczna przeprowadzająca kontrolę pierwszej linii powinna otrzymać w następstwie weryfikacji tożsamości i przyznanego dostępu jedynie wyniki mówiące o istnieniu lub nieistnieniu wpisu.
- (26) Należy przyjąć stosowne środki pozwalające monitorować i oceniać niniejsze rozporządzenie. Skuteczne monitorowanie stosowania niniejszego rozporządzenia wymaga regularnego dokonywania ocen.
- (27) Dane statystyczne stanowią cenną pomoc w monitorowaniu procedur kontroli granicznej i mogą posłużyć jako skuteczne narzędzie zarządzania. W związku z tym należy systematycznie gromadzić takie dane we wspólnym formacie.
- (28) W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie w ramach stosowania niniejszego rozporządzenia stosuje się dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych²³. Należy jednak bardziej szczegółowo wyjaśnić pewne kwestie związane z legalnością przetwarzania danych osobowych, odpowiedzialnością za przetwarzanie danych, zabezpieczeniem praw osoby, której dane dotyczą, oraz nadzorem nad ochroną danych.
- (29) Do działań instytucji lub organów Unii wykonujących swoje zadania z zakresu zarządzania jako podmiotów odpowiedzialnych za zarządzanie operacyjne tokenem w połączeniu z repozytorium stosuje się rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych²⁴. Należy jednak bardziej szczegółowo wyjaśnić pewne kwestie związane z legalnością przetwarzania danych osobowych, odpowiedzialnością za przetwarzanie danych oraz nadzorem nad ochroną danych.
- (30) Organy nadzorcze ustanowione zgodnie z art. 28 dyrektywy 95/46/WE powinny monitorować zgodność przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie z prawem, zaś Europejski Inspektor Ochrony Danych, powołany rozporządzeniem (WE) nr 45/2001, powinien monitorować działania instytucji i organów unijnych w zakresie przetwarzania danych osobowych, biorąc pod uwagę ograniczenia nałożone na działania instytucji i organów unijnych w zakresie samych danych.

²³ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

²⁴ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

- (31) Europejski Inspektor Ochrony Danych oraz organy nadzorcze powinny ze sobą aktywnie współpracować, by zapewnić skoordynowany nadzór nad RTP.
- (32) Państwa członkowskie powinny określić zasady dotyczące kar obowiązujących w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i zapewnić, by były one stosowane.
- (33) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję²⁵.
- (34) Aby przyjąć zmiany techniczne w załącznikach, należy przekazać Komisji uprawnienie do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmian technicznych w załącznikach zgodnie z art. 58. Szczególnie ważne jest, by w czasie prac przygotowawczych Komisja przeprowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (35) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i przestrzega zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, zwłaszcza dotyczących ochrony danych osobowych (art. 8) i prawa do skutecznego środka prawnego (art. 51) i powinno być stosowane zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (36) W związku z tym, że utworzenie wspólnego RTP i ustanowienie wspólnych obowiązków, warunków i procedur przechowywania danych dotyczących zarejestrowanych podróżnych, nie może być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie działające samodzielnie, oraz że z uwagi na skalę i skutek tego działania może ono zostać lepiej zrealizowane na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia tego celu.
- (37) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania podejmuje w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia decyzję, czy wdroży niniejsze rozporządzenie do swojego prawa krajowego.
- (38) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych

²⁵ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

przepisów dorobku Schengen²⁶; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zatem w jego przyjęciu, nie jest nim związane ani go nie stosuje.

- (39) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen²⁷. Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (40) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej oraz Republikę Islandii i Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen²⁸, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy²⁹.
- (41) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen³⁰, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE³¹.
- (42) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen zgodnie z Protokołem zawartym między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy zawartej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen³², które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE³³.
- (43) W odniesieniu do Cypru niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.
- (44) Niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.
- (45) Ponieważ zarejestrowani podróżni zostali poddani wszystkim niezbędnym wstępnym kontrolom i weryfikacjom przeprowadzonym przez państwa członkowskie realizujące

²⁶ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

²⁷ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

²⁸ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

²⁹ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

³⁰ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

³¹ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

³² Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

³³ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19.

w pełni dorobek Schengen i nie stanowią żadnego ryzyka dla Bułgarii, Rumunii i Cypru, te ostatnie państwa członkowskie mogą uznać jednostronnie przynależność zarejestrowanych podróżnych do RTP, by skorzystać z ułatwień kontroli granicznej na granicach zewnętrznych.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Zakres przedmiotowy

Niniejsze rozporządzenie określa warunki i procedury udzielania dostępu do programu rejestrowania podróżnych (RTP) i określa cel, funkcje oraz zadania w odniesieniu do systemu składającego się z tokena w połączeniu z centralnym repozytorium, jako systemu przechowywania danych dotyczących zarejestrowanych podróżnych w RTP.

Artykuł 2

Utworzenie RTP

1. Program rejestrowania podróżnych działa na podstawie systemu przechowywania danych dotyczących zarejestrowanych podróżnych, który opiera się na tokenach posiadanych przez każdego podróżnego, z jednej strony, i na centralnym repozytorium, centralnie zlokalizowanym miejscu fizycznego przechowywania danych RTP, z drugiej strony; rozwiązanie to łącznie określa się jako „token w połączeniu z centralnym repozytorium”.
2. Strukturę techniczną tokena w połączeniu z centralnym repozytorium określa się dalej w art. 21.
3. Niniejszym powierza się Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (zwanej dalej „Agencją”) zadanie rozwijania centralnego repozytorium, jednolitego interfejsu w każdym państwie członkowskim, punktów dostępu do sieci oraz infrastruktury łączności pomiędzy centralnym repozytorium a punktami dostępu do sieci i operacyjnego zarządzania nimi. Agencja odpowiada również za określenie specyfikacji technicznych dotyczących tokena.

Artykuł 3

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „program rejestrowania podróżnych” (RTP) oznacza program umożliwiający obywatelom państw trzecich, którzy zostali poddani wstępnej kontroli i którym

przyznano dostęp do RTP, korzystanie z ułatwień w zakresie kontroli granicznej na granicy zewnętrznej Unii;

- 2) „zarejestrowany podróżny” oznacza obywatela państwa trzeciego, któremu przyznano dostęp do RTP zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- 3) „Agencja” oznacza Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości ustanowioną rozporządzeniem (UE) nr 1077/2011;
- 4) „centralne repozytorium” oznacza centralnie zlokalizowane miejsce fizycznego przechowywania danych RTP;
- 5) „token” oznacza urządzenie używane do przechowywania niepowtarzalnego identyfikatora, nadanego zarejestrowanemu podróżnemu. Niepowtarzalny identyfikator kojarzy podróżnego z jego danymi wprowadzonymi do centralnego repozytorium;
- 6) „zarządzanie operacyjne” oznacza wszystkie zadania niezbędne w celu zapewnienia funkcjonowania wielkoskalowych systemów informatycznych, łącznie z odpowiedzialnością za wykorzystywaną przez nie infrastrukturą łączności;
- 7) „rozwój” oznacza wszystkie zadania niezbędne w celu utworzenia wielkoskalowego systemu informatycznego, łącznie z wykorzystywaną przez system infrastrukturą łączności;
- 8) „właściwe organy” oznaczają organy wizowe i graniczne w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008³⁴ i organy, którym na podstawie prawa krajowego powierzono dokonywanie kontroli osób na przejściach granicznych na granicy zewnętrznej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady³⁵;
- 9) „obywatel państwa trzeciego” lub „podróżny z państwa trzeciego” oznacza każdą osobę, która nie jest obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 Traktatu, lub obywatela państwa trzeciego, który na podstawie umów między Unią a jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a tymi państwami trzecimi, z drugiej strony, korzysta z praw do swobodnego przemieszczania się równoważnych z prawami obywateli Unii;
- 10) „formularz wniosku” oznacza jednolity formularz wniosku o dostęp do RTP określony w załączniku 1;
- 11) „dane biometryczne” oznaczają odciski palców;

³⁴ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60.

³⁵ Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1.

- 12) „dokument podróży” oznacza paszport lub inny równoważny dokument, który upoważnia jego posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i w którym może być umieszczona wiza;
- 13) „weryfikacja” oznacza proces porównywania zestawów danych w celu stwierdzenia autentyczności podawanej tożsamości (kontrola jeden do jednego);
- 14) „dane alfanumeryczne” oznaczają dane wyrażone literami, cyframi, znakami specjalnymi, odstępami i znakami przestankowymi;
- 15) „system krajowy” oznacza sprzęt komputerowy, oprogramowanie i krajową infrastrukturę łączności, mające na celu połączenie urządzeń użytkowników końcowych właściwych organów określonych w art. 23 ust. 2 z punktami dostępu do sieci w każdym państwie członkowskim;
- 16) „token w połączeniu z centralnym repozytorium” oznacza system przechowywania danych dotyczących zarejestrowanych podróźnych składający się z centralnego repozytorium i tokena;
- 17) „odpowiedzialne państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, które wprowadziło dane do centralnego repozytorium;
- 18) „wspólny ośrodek przyjmowania wniosków” oznacza ośrodek określony w art. 41 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady³⁶;
- 19) „organ nadzorczy” oznacza organ nadzorczy utworzony zgodnie z art. 28 dyrektywy 95/46/WE.

ROZDZIAŁ II

Procedury i warunki składania wniosków o dostęp do RTP

Artykuł 4

Organy i państwa członkowskie właściwe do rozpatrywania wniosku o dostęp do RTP i podejmowania decyzji w tej sprawie

Organami właściwymi do rozpatrywania wniosku o dostęp do RTP i do podejmowania decyzji w tej sprawie są należycie upoważnieni pracownicy organów wizowych i granicznych każdego z państw członkowskich.

Artykuł 5

Złożenie wniosku

1. Obywatel państwa trzeciego może złożyć wniosek o dostęp do RTP w każdym konsulacie państwa członkowskiego, w każdym wspólnym ośrodku przyjmowania

³⁶ Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.

wniosków lub na każdym przejściu granicznym na granicy zewnętrznej. Jeżeli dostępny jest formularz wniosku *online*, może być on przyjmowany w takiej formie.

2. Wnioskodawca może być zobowiązany do umówienia się na spotkanie w celu złożenia wniosku. Spotkanie odbywa się co do zasady w terminie dwóch tygodni od dnia złożenia wniosku o spotkanie.
3. W przypadku gdy wnioskodawca ubiega się o dostęp do RTP po raz pierwszy wymaga się jego osobistego stawiennictwa w celu złożenia przez niego odcisków palców, odbycia z nim rozmowy i sprawdzenia dokumentu podróży.
4. W przypadku gdy wnioskodawca składa wniosek *online* lub jest objęty ust. 5, pobiera się dane biometryczne, sprawdza się dokument podróży i przeprowadza rozmowę, w razie potrzeby, kiedy decyzja dotycząca wniosku została podjęta a token wydany.
5. Bez uszczerbku dla art. 8, właściwe organy mogą odstąpić od wymogu, o którym mowa w ust. 3, jeżeli wnioskodawca jest posiadaczem dokumentu pobytowego lub karty pobytowej lub jeżeli wnioskodawca jest im znany jako osoba rzetelna i wiarygodna.
6. Składając wniosek, wnioskodawca:
 - a) ma ukończone co najmniej 12 lat;
 - b) przedstawia wniosek na formularzu, o którym mowa w art. 6;
 - c) przedstawia dokument podróży, o którym mowa w art. 7;
 - d) pozwala pobrać odciski swoich palców zgodnie z art. 8;
 - e) przedstawia, w stosownych przypadkach, dokumenty uzupełniające, o których mowa w art. 9 i załączniku II;
 - f) uiszcza opłatę, o której mowa w art. 10.
7. Wnioskodawca może wycofać swój wniosek w każdym czasie przed podjęciem decyzji w jego sprawie.

Artykuł 6

Formularz wniosku

1. Każdy wnioskodawca składa wypełniony i podpisany formularz wniosku. Małoletni składają wniosek na formularzu podpisanym przez osobę sprawującą władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego.
2. Państwa członkowskie udostępniają wnioskodawcom formularz wniosku bezpłatnie i dbają, by był on powszechnie i łatwo dostępny.
3. Formularz wniosku jest dostępny przynajmniej w następujących językach: języku lub językach urzędowych danego państwa członkowskiego, języku lub językach urzędowych państwa trzeciego lub państw trzecich, w których wniosek może zostać

złożony, oraz języku lub językach urzędowych sąsiadujących państw trzecich, w stosownych przypadkach.

4. Państwo członkowskie informuje wnioskodawcę, w jakim(-ch) języku(-ach) można wypełniać formularz wniosku.

Artykuł 7

Dokument podróży

Wnioskodawca przedstawia dokument podróży do odczytu maszynowego (MRTD) lub elektroniczny dokument podróży do odczytu maszynowego (eMRTD), który jest ważny co najmniej przez wnioskowany okres dostępu do RTP i który został wydany w okresie ostatnich pięciu lat. Do dokumentu podróży musi być dołączona wymagana wiza lub wymagany dokument pobytowy lub karta pobytowa do odczytu maszynowego. W stosownych przypadkach wnioskodawca może również złożyć wniosek o wizę w tym samym czasie, w którym złożył wniosek o dostęp do RTP.

Artykuł 8

Dane biometryczne

1. W przypadku gdy wnioskodawca nie ubiegał się uprzednio o dostęp do RTP, państwa członkowskie pobierają od wnioskodawców dane biometryczne obejmujące płaski odcisk jego czterech palców i rejestrują je cyfrowo zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności przyjętej przez Radę Europy, w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka.
2. Jeżeli nie jest możliwe pobranie odcisków czterech palców, należy pobrać maksymalną liczbę odcisków. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie odpowiednich procedur gwarantujących poszanowanie godności wnioskodawcy w sytuacji, gdy wystąpią problemy z pobraniem odcisków palców.
3. Jeżeli odciski palców pobrane od wnioskodawcy jako część jego wcześniejszego wniosku zostały wprowadzone do centralnego repozytorium po raz pierwszy mniej niż 59 miesięcy przed dniem wpłynięcia nowego wniosku, mogą zostać one skopiowane do kolejnego wniosku.

W przypadku gdy zachodzi jednak uzasadniona wątpliwość dotycząca tożsamości wnioskodawcy lub nie można bezzwłocznie potwierdzić, że odciski palców zostały pobrane w okresie określonym w ustępie pierwszym, właściwe organy pobierają od wnioskodawcy odciski palców.

4. Komisja podejmuje zgodnie z art. 37 decyzję w sprawie specyfikacji dotyczących rozdzielczości i wykorzystania odcisków palców do weryfikacji biometrycznej w RTP.
5. Odciski palców pobierane są przez wykwalifikowany i należycie upoważniony personel właściwych organów.

6. Odciski palców nie są skojarzone z danymi alfanumerycznymi i są przechowywane w odrębnych jednostkach centralnego repozytorium.

Artykuł 9

Dokumenty uzupełniające

1. Składając wniosek o dostęp do RTP, wnioskodawca przedstawia:
 - a) dokumenty wskazujące cele podróży;
 - b) dowód posiadania dostatecznych środków utrzymania na podróż i zakwaterowanie w czasie dwóch następnych wizyt;
 - c) dokumenty wykazujące jego sytuację zawodową i rodzinną, na przykład gdy są przedsiębiorcami, urzędnikami służby cywilnej mającymi stałe kontakty służbowe z państwami członkowskimi i instytucjami Unii, przedstawicielami organizacji społeczeństwa obywatelskiego, osobami podróżującymi w celu uczestnictwa w szkoleniach, seminariach i konferencjach, osobami uczestniczącymi w działalności gospodarczej, członkami rodziny obywatela Unii, członkami rodziny obywatela państwa trzeciego, który ma miejsce pobytu zgodnie z prawem w państwie członkowskim.
2. W przypadku gdy wnioskodawca jest członkiem rodziny obywatela Unii korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się, od wnioskodawcy wymaga się jedynie przedstawienia karty pobytowej wydanej przez państwo członkowskie, w stosownych przypadkach, i dowodu potwierdzającego jego tożsamość, obywatelstwo i więzi rodzinne z obywatelem Unii, do którego ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE.
3. W przypadku gdy obywatel państwa trzeciego składa wniosek o wizę wielokrotnego wjazdu i wniosek o dostęp do RTP w tym samym czasie i miejscu, wymaga się jedynie jednego zestawu dokumentów uzupełniających.
4. W przypadku gdy posiadacz wizy wielokrotnego wjazdu składa wniosek dotyczący RTP w tym samym miejscu, w którym została wydana wiza wielokrotnego wjazdu, ale dokonuje tego późniejszym czasie, dokumenty uzupełniające dołączone do wniosku o wizę wielokrotnego wjazdu mogą być wykorzystane przy ocenie wniosku dotyczącego RTP. W przypadku jakichkolwiek wątpliwości odnośnie do aktualności uprzednio dostarczonych dokumentów uzupełniających państwo członkowskie może zażądać nowych dokumentów uzupełniających w okresie dziesięciu dni roboczych.

Niewyczerpujący wykaz dokumentów uzupełniających, których właściwe organy mogą wymagać od wnioskodawców, został przedstawiony w załączniku II.
5. Państwa członkowskie mogą wymagać od wnioskodawcy wypełnienia formularza opracowanego przez dane państwo członkowskie jako dowodu pokrycia kosztów pobytu przez inną osobę lub zakwaterowania prywatnego. Takiego dowodu można żądać w odniesieniu do maksymalnie dwóch następnych wizyt. W formularzu tym podaje się w szczególności:
 - a) okres, pokrywania kosztów pobytu lub zakwaterowania przez inną osobę;

- b) czy jest wypełniany w celu udowodnienia pokrywania kosztów pobytu przez inną osobę lub zakwaterowania;
- c) czy przyjmujący jest osobą fizyczną, spółką czy organizacją;
- d) dane identyfikujące przyjmującego i jego dane kontaktowe;
- e) zaproszonego(-ych) wnioskodawcę (-ów);
- f) adres zakwaterowania;
- g) ewentualne więzi rodzinne z przyjmującym.

Poza językiem(-ami) urzędowym(-i) państwa członkowskiego formularz jest sporządzany co najmniej w jednym języku urzędowym instytucji Unii Europejskiej. W formularzu zawiera się informacje dla osoby podpisującej taki formularz, które zostały określone w art. 48 ust. 1. Wzór formularza przekazuje się Komisji.

- 6. Właściwe organy mogą odstąpić od wymogu lub wymogów określonych w ust. 1, jeżeli wnioskodawca posiada dokument pobytowy lub jeżeli wnioskodawca jest im znany jako osoba rzetelna i wiarygodna.

Artykuł 10

Oplata rejestracyjna

- 1. Wnioskodawca uiszcza opłatę rejestracyjną określoną w załączniku III.
- 2. Wysokość opłaty rejestracyjnej jest regularnie weryfikowana, by odzwierciedlała ona koszty administracyjne. Komisja jest upoważniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących dostosowania opłaty rejestracyjnej zgodnie z art. 59.
- 3. Opłatę rejestracyjną pobiera się w euro, walucie krajowej danego państwa trzeciego lub w walucie zwykle używanej w państwie trzecim, w którym złożono wniosek; opłata nie podlega zwrotowi niezależnie od wyniku rozpatrzenia wniosku czy też jego wycofania.
- 4. Jeżeli opłatę rejestracyjną pobiera się w walucie innej niż euro, wysokość tak pobieranej opłaty rejestracyjnej jest określana i regularnie weryfikowana według referencyjnego kursu wymiany euro ogłaszanego przez Europejski Bank Centralny. Pobieraną opłatę rejestracyjną można zaokrąglić do góry.
- 5. Wnioskodawca otrzymuje potwierdzenie uiszczenia opłaty rejestracyjnej w formie papierowej lub elektronicznej.

ROZDZIAŁ III

Rozpatrywanie wniosku i podejmowanie decyzji w jego sprawie

Artykuł 11

Dopuszczalność

1. Właściwy organ sprawdza, czy:
 - wnioskodawca ukończył co najmniej 12 lat;
 - wniosek zawiera elementy, o których mowa w art. 5 ust. 6 lit. b), c) i e);
 - pobrano dane biometryczne wnioskodawcy;
 - pobrano opłatę.
2. Jeżeli właściwe organy stwierdzą, że warunki określone w ust. 1 zostały spełnione, uznają wniosek za dopuszczalny i:
 - stosują procedury opisane w art. 24;
 - przystępują do dalszego rozpatrywania wniosku.
3. Jeżeli właściwe organy stwierdzą, że warunki, o których mowa w ust. 1, nie zostały spełnione, wniosek uznaje się za niedopuszczalny, właściwe organy nie rozpatrują wniosku i niezwłocznie:
 - zwracają wnioskodawcy wniosek i wszystkie złożone przez niego dokumenty,
 - niszczą pobrane dane biometryczne.

Artykuł 12

Rozpatrzenie wniosku

1. Rozpatrywanie wniosków i, w stosownych przypadkach, rozmowy przeprowadzane są jedynie przez właściwe organy, o których mowa w art. 4.
2. W toku rozpatrywania wniosku właściwy organ weryfikuje:
 - a) czy wnioskodawca spełnia warunki wjazdu określone w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 562/2006;
 - b) czy przedstawiony dokument podróży wnioskodawcy, jego wiza, w stosownych przypadkach dokument pobytowy lub karta pobytowa, jest ważny i nie jest fałszywy, podrobiony lub przerobiony;
 - c) czy wnioskodawca dowiódł potrzeby lub uzasadnił zamiar częstego lub regularnego podróżowania;
 - d) czy wnioskodawca nie przekroczył uprzednio dopuszczalnego okresu dozwolonego pobytu na terytorium państw członkowskich i czy dowiódł

swojej rzetelności i wiarygodności, w szczególności rzeczywistego zamiaru opuszczenia terytorium w należytym czasie;

- e) uzasadnienie wnioskodawcy dotyczące celu i warunków planowanego pobytu;
- f) czy wnioskodawca udokumentował swoją sytuację finansową w państwie pochodzenia lub pobytu i posiada wystarczające środki, tak na pokrycie kosztów utrzymania przez okres planowanego pobytu(-ów), jak i na pokrycie kosztów powrotu do państwa pochodzenia lub pobytu, lub że może takie środki zdobyć zgodnie z prawem;
- g) czy wnioskodawcy nie dotyczy ostrzeżenie umieszczone w systemie informacyjnym Schengen (SIS);
- h) czy wnioskodawca nie jest uważany za osobę stanowiącą zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych któregokolwiek z państw członkowskich, a w szczególności, czy w krajowych bazach danych państw członkowskich nie umieszczono ostrzeżenia do celów odmowy wjazdu na tej samej podstawie;
- i) czy wnioskodawcy przyznano uprzednio dostęp do RTP, odmówiono dostępu, przedłużono go lub cofnięto.

W toku weryfikacji, czy wnioskodawca spełnia warunki wjazdu określone w art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 562/2006, szczególną uwagę należy zwrócić na ocenę, czy wnioskodawca stanowi zagrożenie pod względem nielegalnej imigracji lub zagrożenie dla bezpieczeństwa państw członkowskich oraz czy zamierza opuścić terytorium państw członkowskich przed upływem dozwolonego pobytu.

3. Na potrzeby oceny środków utrzymania na planowany pobyt uwzględnia się długość i cel pobytu oraz ich relację do średnich cen przystępnego zakwaterowania i żywienia w odnośnym(-ych) państwie(-ach) członkowskim(-ich) przyjętych na podstawie kwot referencyjnych ustalonych przez państwa członkowskie w myśl art. 34 kodeksu granicznego Schengen. Dowód na posiadanie wystarczających środków utrzymania mogą stanowić również oświadczenia dotyczące pokrywania kosztów pobytu przez inną osobę lub zakwaterowania prywatnego.
4. Podstawowe znaczenie przy rozpatrywaniu wniosku ma to, czy przedstawione dokumenty są autentyczne i wiarygodne oraz czy oświadczenia złożone przez wnioskodawcę są prawdziwe i wiarygodne. Jeżeli państwo członkowskie, które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku, ma wątpliwości dotyczące wnioskodawcy, jego oświadczeń lub dokumentów uzupełniających, które zostały przedstawione, może zwrócić się do innych państw członkowskich przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji dotyczącej wniosku.
5. W toku rozpatrywania wniosku właściwe organy mogą, w zasadnych przypadkach, zażądać dodatkowych dokumentów określonych w art. 9.
6. Wcześniejsza odmowa przyznania dostępu do RTP nie powoduje automatycznie odrzucenia nowego wniosku. Nowy wniosek jest oceniany na podstawie wszystkich dostępnych informacji.

7. W przypadku rozpatrywania wniosków złożonych przez członków rodzin obywateli Unii należy stosować te same kryteria, jakie stosuje się w przypadku rozpatrywania ich wniosków o wizę.

Artykuł 13

Decyzja w sprawie wniosku

1. Właściwe organy podejmują decyzję w sprawie wniosku, który jest dopuszczalny, na podstawie art. 11 w okresie 25 dni kalendarzowych od dnia jego złożenia.
2. O ile wniosek nie został uznany za niedopuszczalny lub wycofany przez wnioskodawcę, podejmuje się decyzję o:
 - a) przyznaniu dostępu do RTP zgodnie z art. 14, lub
 - b) odmowie przyznania dostępu do RTP zgodnie z art. 15.

ROZDZIAŁ IV

Przyznanie dostępu do RTP, jego przedłużenie, odmowa i uchylenie

Artykuł 14

Przyznanie dostępu do RTP i jego przedłużenie

1. Początkowy dostęp do RTP przyznaje się na rok. Dostęp może być przedłużony na żądanie o dwa lata, a następnie na dalsze dwa lata, bez konieczności składania nowego wniosku w przypadku podróżnych, którzy przestrzegali przepisów i regulacji dotyczących przekraczania granicy zewnętrznej i pobytu na terytorium Schengen. Przyznany okres dostępu nie przekracza okresu ważności dokumentu(-ów) podróży, wizy, w stosownych przypadkach, dokumentu pobytowego lub karty pobytowej, i opiera się na analizie przeprowadzonej zgodnie z art. 12.
2. Dostęp do RTP przyznaje się bez dalszych wymogów proceduralnych, z zastrzeżeniem spełnienia materialnych wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu, osobom posiadającym wizę wielokrotnego wjazdu lub wizę kategorii D ważną przynajmniej rok lub którym takie wizy wydano, osobom posiadającym dokument pobytowy i członkom rodzin obywateli Unii.
3. Dane określone w art. 26 wpisuje się do centralnego repozytorium, kiedy podjęto decyzję przyznającą dostęp do RTP.
4. Dane określone w art. 27 umieszcza się w tokenie, kiedy podjęto decyzję przyznającą dostęp do RTP.
5. Dane określone w art. 30 wpisuje się do centralnego repozytorium, kiedy podjęto decyzję przedłużającą dostęp do RTP.

Artykuł 15

Odmowa dostępu do RTP

1. Odmawia się dostępu do RTP, jeżeli wnioskodawca:
 - a) przedstawia dokument podróży, który nie jest ważny lub jest fałszywy, podrobiony lub przerobiony;
 - b) nie posiada ważnego dokumentu pobytowego, karty pobytowej lub wizy, jeżeli jest wymagana zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 539/2001³⁷ i nie spełnia wymogów, by taki dokument mógł mu zostać wydany;
 - c) nie dowiódł potrzeby lub nie uzasadnił zamiaru częstego lub regularnego podróżowania;
 - d) przekroczył uprzednio dopuszczalny okres dozwolonego pobytu na terytorium państw członkowskich i nie dowiódł swojej rzetelności i wiarygodności, w szczególności rzeczywistego zamiaru opuszczenia terytorium w należyтым czasie;
 - e) nie przedstawia uzasadnienia dotyczącego celów i warunków planowanego pobytu lub pobytów;
 - f) nie udokumentował swojej sytuacji finansowej w państwie pochodzenia lub pobytu i nie posiada wystarczających środków, tak na pokrycie kosztów utrzymania przez okres planowanego pobytu(-ów), jak i na pokrycie kosztów powrotu do państwa pochodzenia lub pobytu, lub nie może takich środków zdobyć zgodnie z prawem;
 - g) jest osobą, której dotyczy ostrzeżenie w SIS;
 - h) uważany jest za osobę stanowiącą zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych któregośkolwiek z państw członkowskich, a w szczególności umieszczono ostrzeżenie w krajowych bazach danych państw członkowskich do celów odmowy wjazdu na tej samej podstawie;
lub
 - i) jeżeli autentyczność dokumentów uzupełniających przedstawionych przez wnioskodawcę lub prawdziwość ich treści bądź wiarygodność oświadczeń złożonych przez wnioskodawcę budzą poważne wątpliwości.
2. Decyzję w sprawie odmowy oraz powody odmowy przedstawia się wnioskodawcy na standardowym formularzu określonym w załączniku IV.

³⁷ Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1.

3. Bez uszczerbku dla prawa do kontroli sądowej, zgodnie z prawem proceduralnym państwa członkowskiego, które podjęło ostateczną decyzję w sprawie wniosku, wnioskodawca, któremu odmówiono dostępu do RTP ma prawo do zaskarżenia odmowy lub sprostowania ewentualnych błędów na podstawie prawa do skutecznego środka prawnego³⁸. Postępowanie odwoławcze jest prowadzone przeciwko państwu członkowskiemu, które podjęło decyzję w sprawie wniosku, zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie udzielają wnioskodawcom informacji dotyczących trybu postępowania w przypadku odwołania, jak określono w załączniku IV.
4. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku o dostęp do RTP, dane wprowadza się do centralnego repozytorium zgodnie z art. 28.

Artykuł 16

Cofnięcie

1. Dostęp do RTP zostaje cofnięty:
 - a) kiedy staje się oczywiste, że warunki przyznania dostępu do RTP nie zostały spełnione;
 - b) kiedy staje się oczywiste, że warunki przyznania dostępu do RTP już nie są spełnione;
 - c) na żądanie zarejestrowanego podróżnego.
2. Właściwe organy każdego państwa członkowskiego mogą w każdym czasie cofnąć dostęp zgodnie z ust. 1.
3. Jeżeli organy inne niż właściwe organy mają dowody wskazujące na to, że dostęp do RTP powinien zostać cofnięty zgodnie z ust. 1, niezwłocznie informują o tym właściwe organy.
4. Decyzję w sprawie cofnięcia dostępu do RTP oraz powody takiej decyzji przedstawia się zarejestrowanemu podróżnemu na standardowym formularzu określonym w załączniku IV.
5. Bez uszczerbku dla prawa do kontroli sądowej, zgodnie z prawem proceduralnym państwa członkowskiego, które cofnęło dostęp do RTP, zarejestrowany podróżny, którego dostęp do RTP został cofnięty, ma prawo do zaskarżenia decyzji o cofnięciu lub do sprostowania ewentualnych błędów na podstawie prawa do skutecznego środka prawnego³⁹, chyba że dostęp został cofnięty na żądanie zarejestrowanego podróżnego zgodnie z ust. 1 lit. c). Postępowanie odwoławcze jest prowadzone przeciwko państwu członkowskiemu, które podjęło decyzję w sprawie cofnięcia, zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie udzielają wnioskodawcom informacji dotyczących trybu postępowania w przypadku odwołania, jak określono w załączniku IV.

³⁸ Artykuł 47 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

³⁹ Artykuł 47 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

6. W przypadku gdy cofa się dostęp do RTP, do centralnego repozytorium wprowadza się dane zgodnie z art. 29.
7. W przypadku gdy cofnięcie dostępu zostało dokonane na żądanie zarejestrowanego podróżnego, ma on prawo zażądać bezzwłocznego usunięcia swoich danych. Państwa członkowskie informują zarejestrowanych podróżnych o tym prawie.

ROZDZIAŁ V

Zarządzanie administracyjne i organizacja

Artykuł 17

Administracja

1. Właściwe organy prowadzą archiwa wniosków. Każdy rejestr wniosku indywidualnego podróżnego zawiera formularz wniosku, kopie odnośnych dokumentów uzupełniających, informację o przeprowadzonych kontrolach oraz numer przyznanego dostępu do RTP, tak aby personel mógł w razie potrzeby odtworzyć podstawy decyzji podjętej w sprawie wniosku.
2. Rejestr wniosku indywidualnego podróżnego przechowuje się przez okres, na który został przyznany dostęp do RTP.
3. W przypadku gdy odmawia się dostępu do RTP lub się go cofa, rejestry wniosków przechowuje się przez okres maksymalnie dwóch lat. Okres ten rozpoczyna się w dniu wydania decyzji właściwego organu o odmowie dostępu lub o jego cofnięciu. Wnioski wycofane przez wnioskodawców usuwa się bez zwłoki. Państwa członkowskie mogą przechowywać rejestry wniosku, w tym dokumenty uzupełniające, w formie elektronicznej.

Artykuł 18

Zasoby umożliwiające rozpatrywanie wniosków, wydawanie tokenów, monitorowanie i prowadzenie statystyk

1. Każde państwo członkowskie odpowiada za opracowanie procedur związanych ze składaniem i rozpatrywaniem wniosków, jak również z wydawaniem tokenów.
2. Państwa członkowskie oddelegowują wystarczającą liczbę stosownych pracowników do wykonywania zadań związanych z rozpatrywaniem wniosków, tak aby zapewnić odpowiednią i jednolitą jakość świadczonych publicznie usług.
3. Właściwe organy zapewniają odpowiednie szkolenia personelu i odpowiadają za przekazanie personelowi pełnych, dokładnych i aktualnych informacji na temat odpowiedniego prawa unijnego i krajowego.
4. Właściwe organy zapewniają częste i odpowiednie monitorowanie przebiegu rozpatrywania wniosków, wydawania tokenów oraz podejmują działania zaradcze w przypadku wykrycia odstępstw od przepisów i procedur niniejszego rozporządzenia.
5. Państwa członkowskie opracowują, zgodnie z tabelą przedstawioną w załączniku V, roczne statystyki na temat RTP. Statystyki te przedstawia się Agencji do dnia 1 marca każdego roku. Agencja je publikuje.

Artykuł 19

Zachowanie personelu

1. Właściwe organy zapewniają wnioskodawcom uprzejmą obsługę.
2. Właściwe organy wykonują swoje obowiązki służbowe z poszanowaniem godności ludzkiej. Wszelkie podejmowane działania muszą być współmierne do zamierzonych celów.
3. Wypełniając obowiązki służbowe, właściwe organy nie dyskryminują wnioskodawców lub zarejestrowanych podróżnych ze względu na płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, wiarę lub wyznanie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.

Artykuł 20

Informowanie ogółu społeczeństwa

Państwa członkowskie podają do publicznej wiadomości wszystkie istotne informacje związane ze składaniem wniosków o dostęp do RTP, a zwłaszcza o:

- a) kryteriach, warunkach i procedurach obowiązujących przy składaniu wniosku;
- b) terminach rozpatrywania wniosków;
- c) opłacie;
- d) miejscach, w których wnioski można składać

ROZDZIAŁ VI

Struktura techniczna tokena w połączeniu z centralnym repozytorium, kategorie danych i wprowadzanie danych przez właściwe organy

Artykuł 21

Architektura techniczna tokena w połączeniu z centralnym repozytorium

Token w połączeniu z centralnym repozytorium składa się z:

- a) centralnego repozytorium obejmującego główne repozytorium oraz zapasowe repozytorium, które jest w stanie przejąć wszystkie funkcje głównego repozytorium w przypadku awarii tego ostatniego;
- b) jednolitego interfejsu w każdym państwie członkowskim opartego na wspólnych technicznych specyfikacjach i identycznego dla wszystkich państw członkowskich;
- c) punktów dostępu do sieci, które są częścią jednolitego interfejsu i krajowymi punktami dostępu łączącymi krajowy system określony w art. 3 ust. 15 każdego państwa członkowskiego z centralnym repozytorium;

- d) infrastruktury łączności między centralnym repozytorium i punktami dostępu do sieci; oraz
- e) tokena opartego na wspólnych normach technicznych.

Artykuł 22

Kategorie danych w tokenie w połączeniu z centralnym repozytorium

1. W centralnym repozytorium zapisuje się jedynie następujące kategorie danych:
 - a) dane alfanumeryczne, o których mowa w art. 25 ust. 1–4, art. 26 oraz art. 28, 29 i 30, dotyczące wnioskodawcy i przyznania dostępu, odmowy jego cofnięcia i przedłużenia;
 - b) dane biometryczne, o których mowa w art. 25 ust. 5.Dane alfanumeryczne i dane biometryczne zapisuje się w odrębnych jednostkach w centralnym repozytorium.
2. W tokenie, o którym mowa w art. 27, zapisuje się jedynie niepowtarzalny identyfikator.

Artykuł 23

Wprowadzanie danych, ich zmienianie, usuwanie, wyszukiwanie oraz przeszukiwanie

1. Dostęp do centralnego repozytorium i tokena w celu wprowadzania, zmieniania, usuwania, wyszukiwania lub przeszukiwania danych, o których mowa w art. 22 ust. 1, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, jest zastrzeżony wyłącznie dla należycie upoważnionego personelu właściwych organów dla celów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Dostęp tych organów ogranicza się do zakresu wymaganego do wykonania zadań zgodnie z tymi celami i jest on współmierny do zamierzonych celów.
2. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwe organy, których należycie upoważniony personel ma dostęp umożliwiający wprowadzanie, zmienianie, usuwanie, wyszukiwania lub przeszukiwania danych zapisanych w centralnym repozytorium lub w tokenie. Każde państwo członkowskie niezwłocznie przekazuje Agencji wykaz tych organów, w tym organów, o których mowa w art. 52 ust. 4, oraz wszelkie zmiany tego wykazu.
3. W okresie 4 miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Agencja opublikuje ujednolicony wykaz organów, o których mowa w ust. 2, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W przypadku wprowadzenia zmian w wykazie Agencja publikuje każdego roku zaktualizowany ujednolicony wykaz.

Artykuł 24

Procedury wprowadzania danych zawartych we wniosku

1. W przypadku gdy wniosek jest dopuszczalny zgodnie z art. 11, właściwy organ niezwłocznie tworzy rejestr wniosku, wprowadzając do centralnego repozytorium dane, o których mowa w art. 25, o ile dane te są wymagane od wnioskodawcy.
2. W przypadku gdy określone dane nie są wymagane ze względów prawnych, w pole (pola) przeznaczone na te dane wpisuje się „nie dotyczy”.

Artykuł 25

Dane podlegające wprowadzeniu z chwilą złożenia wniosku o dostęp do RTP

Do rejestru wniosku właściwy organ wprowadza następujące dane:

- 1) niepowtarzalny numer wniosku;
- 2) informację o statusie wskazującą, że został złożony wniosek o dostęp do RTP;
- 3) organ, w którym złożono wniosek, w tym jego adres;
- 4) poniższe dane, pochodzące z formularza wniosku:
 - a) nazwisko; imiona;
 - b) nazwisko rodowe (poprzednie nazwisko lub nazwiska), państwo urodzenia, obywatelstwo lub obywatelstwa; oraz płeć;
 - c) datę urodzenia, miejsce urodzenia;
 - d) rodzaj i numer dokumentu(-ów) podróży, organ, który wydał dokument, oraz datę wydania i datę upływu ważności dokumentu;
 - e) miejsce i datę złożenia wniosku;
 - f) w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 9 ust. 5, szczegóły dotyczące osoby odpowiedzialnej za poniesienie kosztów utrzymania wnioskodawcy podczas pobytu, czyli:
 - (i) w przypadku osoby fizycznej – nazwisko, imię, adres tej osoby oraz numer telefonu;
 - (ii) w przypadku spółki lub innej organizacji – nazwę i adres spółki lub innej organizacji, nazwisko i imię osoby, z którą należy się kontaktować w tej spółce lub w tej organizacji oraz numer telefonu;
 - g) główne cele podróży;
 - h) adres zamieszkania wnioskodawcy oraz numer telefonu;

- i) w stosownych przypadkach – numer naklejki wizowej;
 - j) w stosownych przypadkach – numer dokumentu pobytowego lub karty pobytowej;
 - k) obecnie wykonywany zawód i nazwę pracodawcy; w przypadku studentów – nazwę placówki, w której odbywa się kształcenie;
 - l) w przypadku małoletnich – nazwisko i imię (imiona) ojca i matki lub opiekuna prawnego wnioskodawcy;
- 5) odciski palców zgodnie z art. 8.

Artykuł 26

Dane podlegające wprowadzeniu do centralnego repozytorium wraz z przyznaniem lub cofnięciem dostępu do RTP

1. W przypadku wydania decyzji o przyznaniu dostępu do RTP, właściwy organ, który przyznał dostęp, wprowadza do rejestru wniosku następujące dane:
 - a) informację o statusie wskazującą, że został przyznany dostęp do RTP;
 - b) nazwę i adres organu, który przyznał dostęp;
 - c) miejsce, w którym została wydana decyzja o przyznaniu dostępu do RTP, oraz datę decyzji;
 - d) datę rozpoczęcia i zakończenia okresu dostępu.
2. W przypadku gdy wniosek został wycofany przez wnioskodawcę przed podjęciem decyzji o przyznaniu dostępu do RTP, właściwy organ odnotowuje, że rozpatrywanie wniosku zostało zakończone z wspomnianego powodu, datę, kiedy zakończono rozpatrywanie wniosku i usuwa dane z rejestru wniosku.

Artykuł 27

Dane podlegające wprowadzeniu do tokena wraz z przyznaniem dostępu do RTP

1. W przypadku gdy podjęto decyzję o przyznaniu dostępu do RTP, właściwy organ, który przyznał dostęp, wprowadza do tokena niepowtarzalny numer identyfikacyjny. Niepowtarzalny numer identyfikacyjny jest taki sam jak numer wniosku.
2. Token przekazuje się wnioskodawcy.

Artykuł 28

Dane podlegające wprowadzeniu do centralnego repozytorium przy odmowie dostępu do RTP

1. W przypadku wydania decyzji o odmowie dostępu do RTP właściwy organ, który odmówił dostępu, wprowadza do rejestru wniosku następujące dane:
 - a) informację o statusie wskazującą, że odmówiono dostępu do RTP;
 - b) nazwę i adres organu, który odmówił dostępu do RTP;
 - c) miejsce i datę wydania decyzji o odmowie dostępu do RTP.
2. W rejestrze wniosku wskazuje się co najmniej jedną przesłankę odmowy przyznania dostępu do RTP wymienioną w art. 15 ust. 1.

Artykuł 29

Dane podlegające wprowadzeniu do centralnego repozytorium przy cofnięciu dostępu do RTP

1. Jeżeli została podjęta decyzja o cofnięciu dostępu do RTP, właściwy organ, który podjął decyzję, dodaje następujące dane do rejestru wniosku:
 - a) informację o statusie wskazującą, że cofnięto dostęp do RTP;
 - b) nazwę i adres organu, który cofnął dostęp;
 - c) miejsce i datę wydania decyzji o cofnięciu dostępu do RTP.
2. W rejestrze wniosku wskazuje się co najmniej jedną przesłankę cofnięcia dostępu do RTP – wymienioną w art. 16 ust. 1 lub żądanie zarejestrowanego podróżnego, by cofnąć dostęp do RTP.

Artykuł 30

Dane podlegające wprowadzeniu do centralnego repozytorium przy przedłużeniu dostępu do RTP

W przypadku podjęcia decyzji o przedłużeniu dostępu do RTP właściwy organ, który podjął decyzję, wprowadza do rejestru wniosku następujące dane:

- a) informację o statusie wskazującą, że przedłużono dostęp do RTP;
- b) nazwę i adres organu, który przedłużył dostęp;
- c) miejsce i datę wydania decyzji;
- d) datę rozpoczęcia i wygaśnięcia przedłużonego okresu.

ROZDZIAŁ VII

Wykorzystanie danych

Artykuł 31

Wykorzystanie danych w związku z rozpatrzeniem wniosku, w związku z zagubieniem lub kradzieżą tokena lub problemami związanymi z ułatwieniem przekraczania granicy przez zarejestrowanych podróżnych

1. Właściwy organ ma wgląd do centralnego repozytorium do celów rozpatrzenia wniosków i decyzji odnoszących się do tych wniosków, w tym decyzji cofających lub przedłużających dostęp do RTP. Ponadto właściwe organy mają wgląd do centralnego repozytorium w przypadku zagubienia lub kradzieży tokena lub jakichkolwiek problemów z ułatwianiem przekraczania granicy przez zarejestrowanych podróżnych.
2. Do celów, o których mowa w ust. 1, właściwy organ wyszukuje dane na podstawie jednej lub kilku poniższych danych:
 - a) niepowtarzalnego numeru wniosku;
 - b) danych, o których mowa w art. 25 ust. 4 lit. a), b) i c);
 - c) danych dotyczących dokumentu podróży, o których mowa w art. 25 ust. 4 lit. d);
 - d) w stosownych przypadkach – naklejki wizowej, numeru dokumentu pobytowego lub karty pobytowej.
3. Jeżeli wyszukiwanie za pomocą jednej lub kilku danych wymienionych w ust. 2 wskazuje, że dane dotyczące wnioskodawcy są zapisane w centralnym repozytorium, właściwy organ otrzymuje dostęp do rejestru wniosku, ale nie do odrębnej jednostki zawierającej dane biometryczne.
4. Właściwy organ przeszukuje odrębną jednostkę centralnego repozytorium zawierającą dane biometryczne, gdy przedłuża dostęp do RTP, oraz jeżeli pojawiają się jakieś problemy z ułatwianiem przekraczania granicy przez zarejestrowanych podróżnych, jedynie gdy zarejestrowany podróżny okaże jednocześnie token i odciski palców. Jeżeli wyszukiwanie wskazuje, że dane dotyczące zarejestrowanego podróżnego są zapisane w centralnym repozytorium, właściwy organ otrzymuje dostęp do rejestru wniosku, w tym do danych biometrycznych.
5. Właściwy organ przeszukuje odrębną jednostkę centralnego repozytorium zawierającą wyłącznie dane biometryczne, bez tokena, jedynie w celu rozpatrzenia wniosków, w toku podejmowania decyzji o cofnięciu dostępu do RTP i w przypadku zagubienia lub kradzieży tokena. Jeżeli wyszukiwanie wskazuje, że dane dotyczące wnioskodawcy są zapisane w centralnym repozytorium, właściwy organ otrzymuje dostęp do rejestru wniosku, w tym do danych biometrycznych.

Artykuł 32

Wykorzystanie danych na potrzeby kontroli granicznej na przejściach granicznych na granicy zewnętrznej

1. Do celów ułatwienia przekraczania granicy przez zarejestrowanych podróżnych za pomocą weryfikacji tożsamości zarejestrowanych podróżnych i weryfikacji, że został przyznany dostęp do RTP lub weryfikacji, czy warunki wjazdu na terytorium państw członkowskich lub wyjazdu z niego zgodnie z kodeksem granicznym Schengen zostały spełnione, właściwy organ ma dostęp do wyszukiwania w centralnym repozytorium za pomocą niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego (tokena) i numeru dokumentu podróży, by zweryfikować, że przyznano dostęp do RTP, w połączeniu z weryfikacją tożsamości zarejestrowanego podróżnego w drodze sprawdzenia odcisków palców zarejestrowanego podróżnego.
2. Jeżeli wyszukiwanie za pomocą danych wymienionych w ust. 1 wskazuje, że dane dotyczące zarejestrowanego podróżnego są zapisane w centralnym repozytorium, właściwy organ otrzymuje informacje o istnieniu lub nieistnieniu wpisu.
3. W przypadku gdy przeprowadza się niezautomatyzowaną kontrolę graniczną, bez uszczerbku dla ust. 1, weryfikacji tożsamości zarejestrowanego podróżnego można dokonać ręcznie w drodze wzrokowego sprawdzenia dokumentu podróży.

Artykuł 33

Wykorzystywanie danych do sporządzania sprawozdań i statystyk

Właściwe organy mają wgląd do poniższych danych wyłącznie do celów sporządzania sprawozdań i statystyk, w sposób uniemożliwiający zidentyfikowanie poszczególnych wnioskodawców. Są to:

- 1) informacje o statusie;
- 2) obecne obywatelstwo wnioskodawcy;
- 3) miejsce i data złożenia wniosku;
- 4) rodzaje i przesłanki decyzji dotyczącej dostępu do RTP;
- 5) rodzaje dokumentów podróży i państwo wydające dokumenty;
- 6) właściwy organ, w tym jego adres, w którym podjęto decyzję o przyznaniu dostępu do RTP, o odmowie dostępu, o cofnięciu dostępu lub jego przedłużeniu oraz data decyzji;
- 7) cele podróży;
- 8) zagubione lub skradzione tokeny.

ROZDZIAŁ VIII

Okres zatrzymywania danych, zmiana danych oraz zgubiony lub skradziony token

Artykuł 34

Okres zatrzymywania danych

1. Każdy rejestr wniosku indywidualnego podróznego przechowywany jest w centralnym repozytorium maksymalnie przez okres pięciu lat, bez uszczerbku dla możliwości usuwania danych, o której mowa w art. 16 ust. 7, art. 26 ust. 2 i art. 35, oraz możliwości prowadzenia rejestru, o którym mowa w art. 45.

Z Okres ten rozpoczyna się:

- a) w dniu, w którym wygasa przyznany lub przedłużony dostęp do RTP;
 - b) w dniu utworzenia rejestru wniosku w centralnym repozytorium, jeżeli wniosek został wycofany;
 - c) w dniu podjęcia decyzji przez właściwy organ, jeżeli odmówiono dostępu do RTP lub go cofnięto.
2. chwilą wygaśnięcia okresu, o którym mowa w ust. 1, z centralnego repozytorium automatycznie usuwa się dany rejestr wniosku.
 3. Zarejestrowany podróznik może zatrzymać token.

Artykuł 35

Zmiana danych i wcześniejsze usuwanie danych

1. Jedynie odpowiedzialne państwo członkowskie ma prawo do zmiany danych, które wprowadziło do centralnego repozytorium, poprzez poprawienie lub usunięcie takich danych.
2. Jeżeli odpowiedzialne państwo członkowskie ma dowody na to, że dane przetworzone w centralnym repozytorium są niedokładne lub dane te zostały przetworzone w centralnym repozytorium niezgodnie z niniejszym rozporządzeniem, sprawdza odnośne dane i, w stosownych przypadkach, niezwłocznie poprawia je lub usuwa. Można tego również dokonać na wniosek zarejestrowanego podróznika.
3. Jeżeli państwo członkowskie inne niż odpowiedzialne państwo członkowskie ma dowody na to, że dane przetworzone w centralnym repozytorium są niedokładne lub dane te zostały przetworzone w centralnym repozytorium niezgodnie z niniejszym rozporządzeniem, informuje o tym niezwłocznie odpowiedzialne państwo członkowskie. Odpowiedzialne państwo członkowskie sprawdza przedmiotowe dane oraz, w stosownych przypadkach, niezwłocznie poprawia je lub usuwa.
4. W przypadku gdy przed upływem okresu, o którym mowa w art. 34 ust. 1, wnioskodawca uzyskał obywatelstwo państwa członkowskiego, właściwy organ państwa członkowskiego, którego obywatelstwo zostało uzyskane, usuwa niezwłocznie rejestry wniosku z centralnego repozytorium.
5. Jeżeli sąd lub organ odwoławczy stwierdza nieważność odmowy dostępu do RTP, państwo członkowskie, które odmówiło dostępu do RTP, usuwa dane, o których mowa w art. 28, bezzwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia lub decyzji

stwierdzającej nieważność odmowy dostępu do RTP. Właściwy organ rozpatruje ponownie, biorąc pod uwagę opinię sądu lub organu odwoławczego, poszczególne wnioski podlegające orzeczeniu sądu lub decyzji organu odwoławczego wymienionego powyżej.

Artykuł 36

Zgubiony lub skradziony token

1. Zarejestrowany podróżny informuje organ wydający, jeżeli token został zgubiony lub skradziony.
2. W przypadku gdy strona trzecia informuje właściwe organy o zgubieniu lub kradzieży tokena, właściwe organy blokują dostęp do RTP i informują państwo członkowskie, które przyznało dostęp. Odpowiedzialne państwo członkowskie informuje zarejestrowanego podróżnego o zgubionym lub skradzionym tokenie telefonicznie, przesyłając faks, pocztą lub pocztą elektroniczną.
3. W przypadku gdy o zgubionym lub skradzionym tokenie informuje zarejestrowany podróżny, odpowiedzialne państwo członkowskie weryfikuje, czy został przyznany dostęp do RTP. Odpowiedzialne państwo członkowskie na wniosek zarejestrowanego podróżnego wydaje nowy token. W przeciwnym razie dostęp zostaje zablokowany.
4. Zarejestrowany podróżny ponosi koszty wydania nowego tokena.

ROZDZIAŁ IX

Rozwój, funkcjonowanie i obowiązki

Artykuł 37

Przyjęcie środków wykonawczych przez Komisję

1. Komisja przyjmuje środki konieczne do rozwoju centralnego repozytorium, jednolitych interfejsów i infrastruktury łączności, wdrożenia w nich rozwiązań technicznych i wprowadzania zmian, dotyczących w szczególności:
 - a) specyfikacji rozdzielczości odcisków palców i ich wykorzystania do weryfikacji biometrycznej w RTP zgodnie z art. 8;
 - b) projektu struktury fizycznej systemu łącznie z infrastrukturą łączności;
 - c) wprowadzania danych zgodnie z art. 24;
 - d) dostępu do danych zgodnie z art. 31, 32 i 33;
 - e) przechowywania, poprawiania, usuwania i wcześniejszego usuwania danych zgodnie z art. 34 i 35;
 - f) blokowania przyznanego dostępu w przypadku zgubienia lub kradzieży tokena zgodnie z art. 36;

- g) prowadzenia rejestrów i dostępu do nich zgodnie z art. 45;
- h) wymogów dotyczących wydajności;
- i) definicji wymogów biznesowych, w tym planu tokena.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57.

Artykuł 38

Rozwój i zarządzanie operacyjne

1. Agencja odpowiada za rozwój głównego repozytorium, zapasowego repozytorium, jednolitych interfejsów, w tym punktów dostępu do sieci, infrastruktury łączności między systemami krajowymi i punktami dostępu do sieci i za specyfikacje techniczne dotyczące tokena jak najszybciej po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia i przyjęciu przez Komisję środków przewidzianych w art. 37. Agencja przyjmuje specyfikacje techniczne dotyczące tokena i centralnego repozytorium, jednolitych interfejsów i infrastruktury łączności z zastrzeżeniem pozytywnej opinii Komisji.

Rozwój obejmuje opracowanie i wdrożenie specyfikacji technicznych, etap testowania oraz ogólną koordynację projektu.

Agencja przeprowadza szeroko zakrojone testy centralnego repozytorium łącznie z państwami członkowskimi. Komisja informuje o wynikach testów Parlament Europejski.

2. Agencja odpowiada za zarządzanie operacyjne głównym repozytorium, zapasowym repozytorium i jednolitymi interfejsami. Zapewnia ona, we współpracy z państwami członkowskimi, stosowanie przez cały czas najlepszej dostępnej technologii, z zastrzeżeniem analizy kosztów i korzyści. Agencja odpowiada również za zarządzanie operacyjne infrastrukturą łączności między centralnym repozytorium i punktami dostępu do sieci.

Zarządzanie operacyjne centralnym repozytorium obejmuje wszystkie zadania niezbędne do zagwarantowania funkcjonowania centralnego repozytorium przez całą dobę, siedem dni w tygodniu, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności prace konserwacyjne i techniczne konieczne dla zapewnienia zadowalającego poziomu jakości działania systemu, zwłaszcza w zakresie czasu, którego placówki konsularne i przejścia graniczne potrzebują na dokonanie wglądu do centralnego repozytorium i który powinien być możliwie najkrótszy.

3. Bez uszczerbku dla art. 17 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, Agencja stosuje właściwe reguły tajemnicy zawodowej lub nakłada inne równoważne obowiązki dotyczące zachowania poufności na wszystkich swoich pracownikach zobowiązanych do pracy z danymi RTP. Zobowiązania te ciążyą na tych pracownikach także po odejściu ze stanowiska lub z pracy bądź po zakończeniu przez nich swojej działalności.

Artykuł 39

Obowiązki na szczeblu krajowym

1. Każde państwo członkowskie odpowiada za:
 - a) rozwój systemu krajowego, podłączenie do centralnego repozytorium, wydawanie tokenów;
 - b) organizację, zarządzanie, funkcjonowanie i utrzymanie swojego systemu krajowego;
 - c) zarządzanie i ustalenia dotyczące dostępu właściwych organów do centralnego repozytorium zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz sporządzenie wykazu takiego personelu wraz z jego profilami oraz jego regularną aktualizację;
2. Każde państwo członkowskie wyznacza organ krajowy, który zapewnia dostęp właściwych organów do centralnego repozytorium, i gwarantuje połączenie organu krajowego z punktami dostępu do sieci.
3. Każde państwo członkowskie przestrzega zautomatyzowanych procedur przetwarzania danych.
4. Personel organów mający prawo dostępu do centralnego repozytorium lub do korzystania z niego zostaje odpowiednio przeszkolony w zakresie bezpieczeństwa danych i przepisów ochrony danych, zanim otrzyma upoważnienie do przetwarzania danych przechowywanych w centralnym repozytorium.
5. Koszty związane z systemami krajowymi, jak również koszty utrzymania interfejsu krajowego, pokrywa się z budżetu Unii.

Artykuł 40

Odpowiedzialność za wykorzystanie danych

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, by dane były przetwarzane zgodnie z prawem oraz w szczególności, by wyłącznie odpowiednio upoważniony personel miał dostęp do danych przetwarzanych w centralnym repozytorium w celu wykonywania swoich zadań, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Odpowiedzialne państwo członkowskie zapewnia w szczególności:
 - a) gromadzenie danych zgodnie z prawem;
 - b) przekazywanie danych do centralnego repozytorium zgodnie z prawem;
 - c) rzetelność i aktualność danych w momencie ich przesyłania do centralnego repozytorium.

2. Agencja zapewnia, by centralne repozytorium funkcjonowało zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i środkami wykonawczymi do niego, o których mowa w art. 37. Agencja w szczególności:
 - a) podejmuje środki niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa centralnego repozytorium oraz infrastruktury łączności pomiędzy centralnym repozytorium a punktami dostępu do sieci, bez uszczerbku dla obowiązków każdego z państw członkowskich;
 - b) zapewnia, by do danych przetwarzanych w centralnym repozytorium w celu wykonania zadań Agencji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem mieli dostęp jedynie odpowiednio upoważnieni pracownicy.
3. Agencja informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję o środkach podjętych przez nią zgodnie z ust. 2 w celu rozpoczęcia działalności RTP.

Artykuł 41

Przechowywanie danych w aktach krajowych

1. Państwo członkowskie może przechowywać w swoich aktach krajowych dane alfanumeryczne, które wprowadziło do centralnego repozytorium, zgodnie z celami RTP i zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa, w tym dotyczącymi ochrony danych.
2. Danych w aktach krajowych nie przechowuje się dłużej niż wynosi okres ich przechowywania w centralnym repozytorium.
3. Wszelkie przypadki wykorzystywania danych w sposób niezgodny z ust. 1 uznaje się za nadużycie zgodnie z prawem krajowym każdego państwa członkowskiego.
4. Niniejszego artykułu nie można interpretować jako wprowadzającego wymóg jakiegokolwiek technicznego dostosowania centralnego repozytorium. Państwa członkowskie mogą przechowywać dane zgodnie z niniejszym artykułem jedynie na swój własny koszt, swoje własne ryzyko i za pomocą swoich własnych środków technicznych.

Artykuł 42

Przekazywanie danych państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym

Dane przetwarzane w centralnym repozytorium lub w toku rozpatrywania wniosków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w żadnych okolicznościach nie są przekazywane bądź udostępniane państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym.

Artykuł 43

Bezpieczeństwo danych

1. Odpowiedzialne państwo członkowskie zapewnia bezpieczeństwo danych przed ich transmisją do punktu dostępu do sieci i w trakcie ich transmisji. Każde państwo

członkowskie zapewnia bezpieczeństwo danych otrzymanych z centralnego repozytorium.

2. Każde państwo członkowskie, z myślą o swoim systemie krajowym, przyjmuje niezbędne środki, w tym również plan bezpieczeństwa, w celu:
 - a) zapewnienia fizycznej ochrony danych, w tym poprzez sporządzanie planów ewentualnościowych służących ochronie najważniejszej infrastruktury;
 - b) uniemożliwienia jakiegokolwiek nieupoważnionej osobie dostępu do krajowych obiektów, w których państwo członkowskie przeprowadza operacje zgodnie z celami RTP (kontrola przy wejściu do obiektu);
 - c) zapobiegania nieupoważnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu nośników danych (kontrola nośników danych);
 - d) zapobiegania nieupoważnionemu wprowadzaniu danych oraz nieupoważnionemu kontrolowaniu, zmienianiu lub usuwaniu przechowywanych danych osobowych (kontrola przechowywania);
 - e) uniemożliwienia nieuprawnionego przetwarzania danych w centralnym repozytorium oraz dokonywania wszelkich nieuprawnionych zmian i usuwania danych przetworzonych w centralnym repozytorium (kontrola wprowadzania danych);
 - f) zapewnienia, aby osoby mające dostęp do centralnego repozytorium miały dostęp jedynie do danych objętych ich upoważnieniem w drodze dostępu za pomocą indywidualnych i niepowtarzalnych profili identyfikacyjnych oraz poufnych haseł (kontrola dostępu do danych);
 - g) zapewnienia, aby wszystkie organy mające prawo dostępu do centralnego repozytorium opracowywały profile opisujące funkcje i zakres obowiązków osób upoważnionych do wprowadzania danych, ich zmieniania, usuwania, wyszukiwania lub przeszukiwania oraz aby niezwłocznie udostępniły te profile organom nadzorczym, o których mowa w art. 52, na ich żądanie (profile pracowników);
 - h) zapewnienia możliwości weryfikacji i ustalenia, jakim organom można przekazywać dane osobowe za pośrednictwem sprzętu do przekazywania danych (kontrola przekazywania danych);
 - i) zapewnienia możliwości sprawdzenia i określenia, jakiego rodzaju dane, kiedy, przez kogo i w jakim celu zostały przetworzone w centralnym repozytorium (kontrola zapisu danych);
 - j) uniemożliwienia nieuprawnionego odczytu, kopiowania, zmieniania lub usuwania danych osobowych w trakcie przekazywania danych osobowych do lub z centralnego repozytorium lub podczas transportu nośników danych, w szczególności za pomocą odpowiednich technik szyfrowania (kontrola przekazywania danych);

- k) monitorowania skuteczności środków bezpieczeństwa, o których mowa w niniejszym ustępie, a także podjęcia niezbędnych działań organizacyjnych związanych z kontrolą wewnętrzną w celu zagwarantowania przestrzegania niniejszego rozporządzenia (audyt wewnętrzny).
3. Agencja podejmuje środki niezbędne do osiągnięcia celów określonych w ust. 2 w odniesieniu do funkcjonowania centralnego repozytorium, łącznie z przyjęciem planu bezpieczeństwa.

Artykuł 44

Odpowiedzialność

1. Każda osoba lub państwo członkowskie, które poniosły szkodę w wyniku bezprawnej operacji przetwarzania danych lub jakiegokolwiek działania niezgodnego z niniejszym rozporządzeniem, są uprawnione do otrzymania odszkodowania od państwa członkowskiego, które odpowiada za poniesioną szkodę. Państwo to jest zwolnione z odpowiedzialności, całkowicie lub częściowo, jeśli udowodni, że nie jest odpowiedzialne za zdarzenie, które wywołało szkodę.
2. Jeżeli niewywiązanie się przez dane państwo członkowskie ze swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia spowoduje szkodę w RTP, odpowiada ono za taką szkodę, chyba że, i w zakresie, w jakim Agencja lub inne państwo członkowskie uczestniczące w RTP nie podjęło uzasadnionych środków w celu zapobieżenia szkodzie lub zminimalizowania jej skutków.
3. Roszczenia odszkodowawcze wobec państwa członkowskiego za szkodę, o której mowa w ust. 1 i 2, regulują przepisy prawa krajowego pozwanego państwa członkowskiego.

Artykuł 45

Prowadzenie rejestrów

1. Każde państwo członkowskie oraz Agencja prowadzą rejestr dotyczący wszystkich operacji przetwarzania danych dokonywanych w ramach centralnego repozytorium. W rejestrach tych wykazuje się cel wykorzystania danych, o których mowa w art. 23 ust. 1 i w art. 31–33, datę i godzinę, rodzaj przekazywanych danych, o których mowa w art. 25 i 26 oraz w art. 28–30, rodzaj danych do wglądu, o których mowa w art. 31–33 i nazwę organu wprowadzającego dane lub je wyszukiującego. Dodatkowo każde państwo członkowskie prowadzi rejestr personelu odpowiednio upoważnionego do wprowadzania lub pobierania danych.
2. Takie rejestry mogą być wykorzystywane jedynie do monitorowania dopuszczalności przetwarzania danych pod kątem ochrony danych oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa danych. Zapisy w rejestrze są chronione przed nieuprawnionym dostępem przy zastosowaniu odpowiednich środków oraz usuwane jeden rok po upływie pięcioletniego okresu przechowywania danych, o którym mowa w art. 33 ust. 1, jeżeli dane te nie są wymagane do procedur monitorowania, które zostały już rozpoczęte.

Artykuł 46

Kontrola własna

Państwa członkowskie zapewniają podjęcie przez każdy organ uprawniony do dostępu do centralnego repozytorium koniecznych działań zapewniających zgodność z przepisami niniejszego rozporządzenia, i w razie potrzeby współpracę z organem nadzorczym.

Artykuł 47

Sankcje

Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, za pomocą skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji, w tym za pomocą sankcji administracyjnych lub karnych zgodnie z prawem krajowym, karalności każdego nadużycia związanego z danymi wprowadzonymi do centralnego repozytorium.

ROZDZIAŁ X

Prawo osób, których dane dotyczą, i nadzór

Artykuł 48

Prawo do informacji

1. Wnioskodawcy oraz osoby, o których mowa art. 25 ust. 4 lit. f), są informowane przez odpowiedzialne państwo członkowskie o:
 - a) tożsamości administratora danych, o którym mowa w art. 52 ust. 4, w tym danych umożliwiających z nim kontakt;
 - b) celach przetwarzania danych w ramach RTP;
 - c) kategoriach odbiorców danych;
 - d) okresie przechowywania danych;
 - e) obowiązku pobrania danych do celów rozpatrzenia wniosku;
 - f) prawie dostępu do danych dotyczących danej osoby oraz prawie do żądania poprawienia nieprawidłowych danych dotyczących danej osoby lub usunięcia danych dotyczących danej osoby przetworzonych niezgodnie z prawem, łącznie z prawem otrzymania informacji na temat trybu, w jakim można wykonać te prawa, jak również o danych teleadresowych organów nadzorczych, o których mowa w art. 52 ust. 1, które rozpatrują skargi dotyczące ochrony danych osobowych.
2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są udzielane wnioskodawcy w formie pisemnej w momencie pobierania danych zawartych w formularzu wniosku oraz odcisków palców, o których mowa w art. 25 ust. 4 i 5.
3. Informacje, o których mowa w ust. 1, są udzielane osobom, o których mowa w art. 25 ust. 4 lit. f), w formularzach, które mają być podpisane przez te osoby jako dowód

zaproszenia, pokrywania kosztów pobytu przez inną osobę i zapewnienia zakwaterowania.

W przypadku braku takiego formularza podpisanego przez te osoby informacje są udzielane zgodnie z art. 11 dyrektywy 95/46/WE.

Artykuł 49

Prawo do dostępu, poprawienia i usunięcia danych

1. Bez uszczerbku dla obowiązku dostarczenia innych informacji zgodnie z art. 12 lit. a) dyrektywy 95/46/WE, każda osoba ma prawo do uzyskania informacji na temat danych, które jej dotyczą, zapisanych w centralnym repozytorium, oraz na temat państwa członkowskiego, które przesłało te dane do centralnego repozytorium. Taki dostęp do danych może być przyznany jedynie przez państwo członkowskie. Każde państwo członkowskie rejestruje wszelkie wnioski o przyznanie takiego dostępu.
2. Każda osoba może wystąpić z wnioskiem o poprawienie nieprawidłowych danych jej dotyczących i o usunięcie danych, które zostały wprowadzone bezprawnie. Poprawianie i usuwanie danych jest wykonywane bez nadmiernych opóźnień przez państwo członkowskie, które przesłało dane, zgodnie z jego przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz procedurami.
3. Jeżeli wniosek określony w ust. 2 został skierowany do państwa członkowskiego innego niż odpowiedzialne państwo członkowskie, organy państwa członkowskiego, do którego wniosek został skierowany, kontaktują się z organami odpowiedzialnego państwa członkowskiego w terminie 14 dni. Odpowiedzialne państwo członkowskie sprawdza dokładność danych oraz zgodność z prawem ich przetwarzania w centralnym repozytorium w terminie jednego miesiąca.
4. Jeżeli okaże się, że dane zarejestrowane w centralnym repozytorium są nieprawidłowe lub zostały wprowadzone bezprawnie, odpowiedzialne państwo członkowskie poprawia lub usuwa te dane zgodnie z art. 35 ust. 2 i 3. Odpowiedzialne państwo członkowskie niezwłocznie potwierdza na piśmie osobie zainteresowanej, że podjęło działania w celu poprawienia lub usunięcia danych jej dotyczących.
5. Jeżeli odpowiedzialne państwo członkowskie nie zgadza się z tym, że dane wpisane do centralnego repozytorium są nieprawidłowe lub zostały wprowadzone bezprawnie, niezwłocznie wyjaśnia na piśmie osobie zainteresowanej, dlaczego nie jest gotowe poprawić lub usunąć danych jej dotyczących.
6. Odpowiedzialne państwo członkowskie przekazuje również danej osobie informacje objaśniające działania, które osoba ta może podjąć w przypadku nieprzyjęcia przedstawionego wyjaśnienia. Obejmuje to informacje dotyczące sposobu wszczęcia postępowania lub złożenia skargi do właściwych organów lub sądów tego państwa członkowskiego oraz wszelkiej pomocy, w tym ze strony organów nadzorczych, o których mowa w art. 52, dostępnej zgodnie z przepisami ustawowymi, przepisami wykonawczymi i procedurami tego państwa członkowskiego.

Artykuł 50

Współpraca w celu zapewnienia praw z zakresu ochrony danych

1. Państwa członkowskie aktywnie współpracują w celu egzekwowania praw ustanowionych w art. 49 ust. 2 i 3.
2. W każdym państwie członkowskim organ nadzorczy, po otrzymaniu odpowiedniego wniosku, udziela osobie zainteresowanej pomocy oraz porad dotyczących skorzystania przez nią prawa do poprawienia lub usunięcia danych jej dotyczących, zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy 95/46/WE.
3. Organ nadzorczy odpowiedzialnego państwa członkowskiego, które przesłało dane, oraz organy nadzorcze państw członkowskich, do których skierowano taki wniosek, współpracują w tym zakresie.

Artykuł 51

Środki ochrony prawnej

1. W każdym państwie członkowskim każda osoba ma prawo do wszczęcia postępowania lub złożenia skargi we właściwych organach lub prawo do skutecznego środka prawnego przed sądem tego państwa członkowskiego, które osobie takiej odmówiło prawa do dostępu lub prawa do poprawienia lub usunięcia danych jej dotyczących, określonego w art. 49 ust. 1 i 2.
2. Przez cały czas trwania postępowania dostępna jest pomoc organów nadzorczych.

Artykuł 52

Nadzór ze strony krajowego organu nadzorczego

1. Organ nadzorczy monitoruje zgodność z prawem przetwarzania danych osobowych, o którym mowa w art. 22 ust. 1 przez dane państwo członkowskie, w tym przesyłania danych z centralnego repozytorium oraz do niego.
2. Organ nadzorczy zapewnia przeprowadzenie co najmniej co cztery lata kontroli operacji przetwarzania danych w systemie krajowym zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami przeprowadzania audytów.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich organ nadzorczy dysponował zasobami wystarczającymi do wykonania zadań powierzonych im na podstawie niniejszego rozporządzenia.
4. W związku z przetwarzaniem w RTP danych osobowych każde państwo członkowskie wyznacza organ, który ma być traktowany jako administrator danych zgodnie z art. 2 lit. d) dyrektywy 95/46/WE i który ponosi główną odpowiedzialność za przetwarzanie danych przez to państwo członkowskie. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji informację o tym organie.
5. Każde państwo członkowskie dostarcza wszelkich informacji wymaganych przez organy nadzorcze, a w szczególności zapewnia im informacje dotyczące działań

prowadzonych zgodnie z art. 39 i 40 ust. 1 oraz umożliwia im dostęp do wykazów, o których mowa w art. 39 ust. 1 lit. c), i do swojego rejestru, o którym mowa w art. 45, oraz do wszystkich swoich pomieszczeń w dowolnym czasie.

Artykuł 53

Nadzór ze strony Europejskiego Inspektora Ochrony Danych

1. Europejski Inspektor Ochrony Danych kontroluje, czy działania Agencji w zakresie przetwarzania danych wykonywane są zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Zastosowanie mają odpowiednio obowiązki i uprawnienia określone w art. 46 i 47 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.
2. Europejski Inspektor Ochrony Danych zapewnia, by co najmniej co cztery lata przeprowadzany był audyt działań Agencji związanych z przetwarzaniem danych osobowych, zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami przeprowadzania audytów. Sprawozdanie z takiego audytu przesyłane jest Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Agencji, Komisji i organom nadzorczym. Agencja ma możliwość wniesienia uwag przed przyjęciem sprawozdania.
3. Agencja dostarcza informacje wymagane przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, zapewnia mu dostęp do wszystkich dokumentów oraz do swojego rejestru, o którym mowa w art. 45 ust. 1, jak również zapewnia mu dostęp do wszystkich swoich pomieszczeń w każdym czasie.

Artykuł 54

Współpraca organów nadzorczych z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych

1. Organy nadzorcze oraz Europejski Inspektor Ochrony Danych, działając w zakresie swoich kompetencji, współpracują czynnie w ramach własnych zadań i zapewniają skoordynowany nadzór nad RTP.
2. W zależności od potrzeb, działając w ramach swoich kompetencji, wymieniają oni istotne informacje, wspomagają się wzajemnie w przeprowadzaniu audytów i inspekcji, analizują trudności w interpretowaniu lub stosowaniu niniejszego rozporządzenia, badają problemy związane ze sprawowaniem niezależnego nadzoru lub z wykonywaniem praw osób, których dotyczą dane, sporządzają uzgodnione wnioski w sprawie wspólnych rozwiązań problemów oraz upowszechniają wiedzę o prawach dotyczących ochrony danych.
3. Organy nadzorcze oraz Europejski Inspektor Ochrony Danych spotykają się w tym celu przynajmniej dwa razy do roku. Koszty tych spotkań pokrywa Europejski Inspektor Ochrony Danych. Podczas pierwszego spotkania przyjęty zostaje regulamin wewnętrzny. Dalsze metody pracy opracowywane są wspólnie, zależnie od potrzeb.
4. Wspólne sprawozdanie z działalności przesyłane jest co dwa lata Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Agencji. W sprawozdaniu tym każdemu państwu

członkowskiemu poświęcony jest osobny rozdział przygotowany przez organ nadzorczy tego państwa członkowskiego.

ROZDZIAŁ XI

Przepisy końcowe

Artykuł 55

Rozpoczęcie transmisji danych

1. Każde państwo członkowskie informuje Komisję o przeprowadzeniu koniecznych przygotowań technicznych i prawnych umożliwiających transmisję danych, o których mowa w art. 22 ust. 1, do centralnego repozytorium.
2. Agencja informuje Komisję o przeprowadzeniu niezbędnych przygotowań technicznych, o których mowa w art. 38 ust. 1.

Artykuł 56

Rozpoczęcie funkcjonowania

Komisja określa datę rozpoczęcia funkcjonowania RTP, gdy:

- a) przyjęto środki, o których mowa w art. 37 ust.1 i 2;
- b) po zatwierdzeniu przygotowań technicznych państwa członkowskie poinformowały Komisję o przeprowadzeniu koniecznych przygotowań technicznych i prawnych umożliwiających zbieranie i transmisję danych, o których mowa w art. 22 ust. 1, do centralnego repozytorium.
- c) Agencja oświadczyła, że z wynikiem pozytywnym zakończyła szeroko zakrojony test centralnego repozytorium, o którym mowa w 38 ust. 1; i,
- d) Agencja poinformowała Komisję, że centralne repozytorium jest gotowe do rozpoczęcia funkcjonowania.

Artykuł 57

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 58

Zmiany w załącznikach

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 59 do załączników niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 59

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 10 ust. 2 i art. 58, następuje na czas nieokreślony od dnia X.X.201X r. (Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia)
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 10 ust. 2 i art. 58, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 10 ust. 2 i art. 58 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 60

Powiadamianie

1. Państwa członkowskie informują Komisję o:
 - a) w stosownym przypadku, krajowym formularzu potwierdzającym pokrycie kosztów pobytu przez inną osobę lub zakwaterowanie prywatne, o którym mowa w art. 9 ust. 5;
 - b) organie, który ma być uznawany za administratora danych, o którym mowa w art. 52 ust. 4;
 - c) niezbędnych przygotowaniach technicznych i prawnych, o których mowa w art. 56.
2. Państwa członkowskie informują Komisję o:
 - a) właściwych organach, które mają dostęp umożliwiający wprowadzanie, zmienianie, usuwanie, wyszukiwanie lub przeszukiwanie danych, o którym mowa w art. 23;
 - b) statystykach opracowanych zgodnie z art. 18 ust. 5 i załącznikiem V.

3. Agencja informuje Komisję o przeprowadzeniu koniecznych przygotowań technicznych i o tym, że centralne repozytorium może rozpocząć funkcjonowanie.
4. Komisja udostępnia informacje zgłoszone zgodnie z ust. 1 lit. a) państwom członkowskim i podaje je do ogólnej wiadomości za pośrednictwem stale aktualizowanej publikacji elektronicznej.
5. Bułgaria, Cypr i Rumunia informują Komisję w terminie dziesięciu dni roboczych, czy uznają jednostronnie przynależność zarejestrowanych podróży do RTP, by móc skorzystać z ułatwień kontroli granicznej na swoich granicach zewnętrznych. Komisja publikuje informacje przekazane przez te państwa członkowskie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 61

Grupa Doradcza

Grupa doradcza zapewnia Agencji wiedzę fachową związaną z RTP, w szczególności w kontekście przygotowywania rocznego programu prac oraz rocznego sprawozdania z działalności.

Artykuł 62

Szkolenia

Agencja wykonuje zadania związane ze szkoleniem dotyczącym technicznego wykorzystania centralnego repozytorium.

Artykuł 63

Monitorowanie i ocena

1. Agencja zapewnia stosowanie procedur monitorowania funkcjonowania centralnego repozytorium pod kątem realizacji celów dotyczących rezultatów, efektywności kosztowej, bezpieczeństwa i jakości działania.
2. Na potrzeby konserwacji technicznej Agencja ma dostęp do niezbędnych informacji związanych z operacjami przetwarzania danych przeprowadzanymi w centralnym repozytorium.
3. Dwa lata po rozpoczęciu funkcjonowania RTP, a następnie co dwa lata, Agencja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie z technicznego funkcjonowania RTP, w tym jego bezpieczeństwa.
4. Trzy lata po rozpoczęciu funkcjonowania RTP, a następnie co cztery lata, Komisja opracowuje całościową ocenę RTP. Całościowa ocena obejmuje analizę osiągniętych wyników w stosunku do wyznaczonych celów, ocenę aktualności przesłanek, które doprowadziły do ustanowienia systemu, ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do RTP, ocenę bezpieczeństwa RTP, ocenę realizacji procesu gromadzenia i wykorzystywania danych biometrycznych, zgodności z przepisami ochrony danych i ocenę organizacji wszelkich procedur związanych ze składaniem wniosków i wydawaniem tokenów. Komisja przekazuje ocenę Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W razie potrzeby do sprawozdania załącza się odpowiednie wnioski dotyczące zmiany niniejszego rozporządzenia.

5. Państwa członkowskie przekazują Agencji i Komisji informacje niezbędne do sporządzania sprawozdań, o których mowa w ust. 3 i 4, zgodnie z kryteriami ilościowymi uprzednio określonymi odpowiednio przez Agencję lub Komisję.
6. Agencja przekazuje Komisji informacje niezbędne do sporządzenia całościowych ocen, o których mowa w ust. 4.

Artykuł 64

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od daty, o której mowa w art. 56.
3. Artykuły 37–39, 43, 55–59 i 60 stosuje się od daty, o której mowa w ust. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

UJEDNOLICONY FORMULARZ WNIOSKU⁴⁰

Wniosek o objęcie programem rejestrowania podróży

1. Nazwisko(-ka) (x)				TYLKO DO UŻYTKU SŁUŻBOWEGO	
2. Nazwisko(-ka) rodowe (wcześniej używane nazwisko(-ka)) (x)				Data złożenia wniosku	
3. Imię (Imiona) (x)				Numer wniosku:	
4. Data urodzenia (dzień-miesiąc-rok)		5. Miejsce urodzenia		Wniosek złożony w	
		5a. Państwo urodzenia		☐ ambasadzie/konsulacie	
6. Obecne obywatelstwo				☐ wspólnym ośrodku przyjmowania wniosków	
		6a. Obywatelstwo w momencie urodzenia (jeżeli inne):		☐ na przejściu granicznym	
7. Płeć		8. Stan cywilny			
☐ Mężczyzna ☐ Kobieta ☐ Brak określenia		☐ kawaler/panna ☐ żonaty/zamężna ☐ w separacji ☐ rozwiedziony/a ☐ wdowiec/wdowa ☐ inne (proszę określić)			
9. W przypadku małoletnich: nazwisko, imię, adres (jeżeli inny niż adres wnioskodawcy) oraz obywatelstwo osoby sprawującej władzę rodzicielską/opiekuna prawnego				Nazwa:	
10. Rodzaj dokumentu podróży:				Wniosek rozpatrzony przez:	
☐ paszport zwykły ☐ paszport dyplomatyczny ☐ paszport służbowy ☐ paszport urzędowy ☐ paszport specjalny					
Inny dokument podróży (proszę określić)				Dokumenty uzupełniające:	
11. Numer dokumentu podróży		12. Data wystawienia	13. Data ważności	☐ Dokument podróży	
				☐ Środki utrzymania	
15. Adres zamieszkania oraz adres poczty elektronicznej wnioskodawcy			Numer(y) telefonu		
16. Miejsce pobytu w państwie innym niż państwo obecnego obywatelstwa				☐ Zaproszenie	
☐ Nie				☐ Środki transportu	
☐ Tak Dokument pobytowy lub dokument równoważny _____ nr _____ ważny do				☐ Inne:	
* 17. Obecnie wykonywany zawód i długość okresu zatrudnienia					

⁴⁰

Logo nie jest wymagane w przypadku Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu.

* 18. Nazwa, adres i numer telefonu pracodawcy. W przypadku uczniów i studentów – nazwa i adres placówki kształcenia	Decyzja:
19. Główne cele podróży:	☐ Odmowa
☐ turystyka ☐ służbowe ☐ odwiedziny rodziny lub znajomych ☐ kultura ☐ sport ☐ wizyta urzędowa ☐ względy zdrowotne ☐ nauka ☐ inne (proszę określić)	☐ Przyznano
	Termin ważności:
	Od ... do ...

* Pól oznaczonych symbolem * nie wypełniają członkowie rodziny obywatela UE, EOG lub CH (małżonek, dziecko lub pozostający na utrzymaniu wstępni) korzystający z prawa do swobodnego przemieszczania się. Członkowie rodziny obywatela UE, EOG lub CH przedstawiają dokumenty potwierdzające pokrewieństwo i wypełniają rubryki nr 25 i 26.

(x) Wpisy do rubryk 1–3 powinny odpowiadać danym w dokumencie podróży.

20. Ważna wiza Schengen	
☐ Nie _____	
☐ Tak. Data(-y) ważności od ... do ...	
Numer identyfikacyjny wizy:	
21. Odciski palców pobrane uprzednio do celów złożenia wniosku o objęcie programem rejestrowania podróży	
☐ Nie [.....] ☐ Tak.	
[.....] Data, jeżeli jest znana	
*22. Nazwisko i imię osoby (osób) zapraszającej(-cych) z państwa (państw) członkowskich. Jeżeli nie dotyczy, nazwa hotelu(-li) lub adres tymczasowego zakwaterowania w państwie(-wach) członkowskich	
Adres oraz adres poczty elektronicznej osoby(osób) zapraszającej(-nych)/hotelu(-i)/adres(-y) tymczasowy(-we)	Nr telefonu i faksu
*23. Nazwa i adres spółki/organizacji zapraszającej	Nr telefonu i faks spółki/organizacji
Nazwisko i imię, adres, nr telefonu, faks i adres poczty elektronicznej osoby do kontaktów w spółce/organizacji:	

*24. Koszty podróży i utrzymania wnioskodawcy w czasie pobytu pokrywa		
sam wnioskodawca		☐ jednostka pokrywająca koszty (przyjmujący, spółka, organizacja), proszę określić [...] ☐ określone w polu 18 lub 19 [...] ☐ inne (proszę określić):
Środki utrzymania		Środki utrzymania
☐ środki pieniężne		☐ środki pieniężne
☐ czeki podróżne		☐ zapewnia zakwaterowanie
☐ karta kredytowa		☐ pokrywa wszystkie koszty podczas pobytu
☐ opłacone z góry zakwaterowanie		☐ z góry opłaca transport
☐ opłacony z góry transport		☐ inne (proszę określić)
☐ inne (proszę określić)		
25. Dane osobowe członka rodziny będącego obywatelem UE, EOG lub CH		
Nazwisko		Imię (imiona)
Data urodzenia	Obywatelstwo:	Numer dokumentu podróży lub dowodu tożsamości
Adres	Telefon	Adres elektronicznej poczty
26. Pokrewieństwo z obywatelem UE, EOG lub CH		
☐ małżonek ☐ dziecko ☐ wnuk ☐ wstępny pozostający na utrzymaniu		
27. Miejscowość i data	28. Podpis (za małoletnich podpisuje osoba sprawująca władzę rodzicielską/opiekun prawny)	

Jestem świadomy(-a), że opłata rejestracyjna uiszczana przy składaniu wniosku o objęcie programem RTP nie podlega zwrotowi niezależnie od okoliczności.

Jestem świadomy(-a), że w czasie pierwszego pobytu i kolejnych wizyt na terytorium państw członkowskich konieczne jest posiadanie odpowiedniego podróżnego ubezpieczenia zdrowotnego.

Znam i akceptuję poniższe warunki: pobranie danych określonych w niniejszym formularzu wniosku oraz pobranie odcisków palców, w stosownych przypadkach, jest konieczne do celów rozpatrzenia wniosku o objęcie programem rejestrowania podróży (RTP). Wszelkie dane osobowe dotyczące mojej osoby, zawarte w formularzu wniosku RTP, wraz z moimi odciskami palców, zostaną przedłożone właściwym organom państw członkowskich i będą przez nie przetwarzane w celu podjęcia decyzji w sprawie mojego wniosku o objęcie RTP.

Dane te oraz dane dotyczące decyzji w sprawie mojego wniosku lub decyzji o cofnięciu lub przedłużeniu dostępu do RTP zostaną wprowadzone do centralnego repozytorium, będą w nim przechowywane maksymalnie przez okres pięciu lat i będą w tym okresie udostępniane właściwym organom wizowym i granicznym. Organem odpowiedzialnym w państwie członkowskim za przetwarzanie tych danych jest: [...].

Jestem świadomy/świadoma, że mam prawo uzyskać w każdym państwie członkowskim informację o danych dotyczących mojej osoby przechowywanych w centralnym repozytorium oraz informację o państwie członkowskim, które te dane przekazało, oraz żądać, by dane dotyczące mojej osoby, które są nieścisłe, zostały poprawione, zaś dane, które zostały przetworzone bezprawnie, – usunięte. Na moje wyraźne żądanie organy analizujące mój wniosek powiadomią mnie o tym, w jaki sposób mogę skorzystać z prawa do sprawdzenia danych osobowych dotyczących mojej osoby i wystąpić o ich poprawienie lub usunięcie, oraz powiadomią mnie o odnośnych środkach zaskarżenia zgodnie z prawem krajowym danego państwa. Skargi dotyczące ochrony danych osobowych będą rozpatrywane przez organ nadzorczy tego państwa członkowskiego [*dane kontaktowe*].

Oświadczam, że zgodnie z moją wiedzą wszystkie informacje szczegółowe przedłożone przeze mnie są poprawne i kompletne. Jestem świadomy(-a), że podanie nieprawdziwych informacji spowoduje odrzucenie mojego wniosku lub cofnięcie dostępu do RTP i może podlegać odpowiedzialności karnej zgodnie z prawem państwa członkowskiego, które rozpatruje wniosek.

Zobowiązuję się do opuszczenia terytorium państw członkowskich w należyтым czasie.

Miejscowość i data	Podpis (za małoletniego podpisuje osoba sprawująca władzę rodzicielską/opiekun prawny):
--------------------	--

ZALĄCZNIK II

NIEWYCZERPUJĄCY WYKAZ DOKUMENTÓW UZUPEŁNIAJĄCYCH

Dokumenty uzupełniające, o których mowa w art. 9, składane przez osobę wnioskującą o objęcie programem RTP, mogą obejmować:

1. Dokumenty związane z celem podróży
 - 1) w przypadku podróży służbowych:
 - a) zaproszenie od spółki lub instytucji do udziału w spotkaniach, konferencjach lub wydarzeniach związanych z handlem, przemysłem lub działalnością zawodową;
 - b) inne dokumenty wykazujące istnienie stosunków handlowych lub zawodowych;
 - c) dokumenty poświadczające działalność gospodarczą spółki;
 - d) dokumenty poświadczające zatrudnienie [status] [sytuację zawodową] wnioskodawców w spółce.
 - 2) w przypadku podróży w celach naukowych lub innych rodzajów szkolenia:
 - a) zaświadczenie potwierdzające przyjęcie przez instytucję szkoleniową w celu uczestnictwa w kursach zawodowych lub teoretycznych w ramach szkolenia podstawowego lub doskonalenia zawodowego;
 - b) legitymacje studenckie lub zaświadczenia o planowanych kursach.
 - 3) w przypadku podróży w celach turystycznych lub prywatnych:
 - a) dokumenty dotyczące zakwaterowania:
 - (i) zaproszenie od przyjmującego, jeżeli dana osoba zatrzymuje się u niego;
 - (ii) dokument od instytucji zapewniającej zakwaterowanie lub inny stosowny dokument zawierający informacje na temat planowanego zakwaterowania;
 - b) dokumenty dotyczące trasy podróży:
 - (i) potwierdzenie rezerwacji zrobionych w czasie ostatniego roku lub inny odpowiedni dokument wskazujący planowaną(-e) lub odbytą(-e) podróż(-e).
 - 4) w przypadku podróży w celu uczestnictwa w imprezach politycznych, naukowych, kulturalnych, sportowych bądź w wydarzeniach religijnych lub podróży planowanej z innych przyczyn:

- a) zaproszenie(-a), zaświadczenia o zapisie lub programy zawierające (w miarę możliwości) nazwę organizacji przyjmującej i informacje na temat okresu pobytu lub inny stosowny dokument wskazujący cel podróży.
- 5) w odniesieniu do podróży podejmowanych przez członków oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie skierowane do rządu danego państwa trzeciego mają uczestniczyć w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w wydarzeniach organizowanych na terytorium jednego z państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe:
- a) pismo sporządzone przez organ danego państwa trzeciego potwierdzające, że wnioskodawca jest członkiem oficjalnej delegacji udającej się do państwa członkowskiego w celu uczestnictwa w wyżej wymienionych wydarzeniach, oraz kopia oficjalnego(-ych) zaproszenia(-ń).
2. Dokumenty pozwalające ocenić, czy wnioskodawca zamierza opuścić terytorium państw członkowskich:
- a) dokument potwierdzający posiadanie środków finansowych w państwie stałego pobytu;
 - b) zaświadczenie o zatrudnieniu: wyciągi bankowe;
 - c) dokument potwierdzający tytuł własności nieruchomości;
 - d) dokumenty potwierdzające integrację w państwie pobytu: więzi rodzinne, sytuację zawodową.
3. Dokumenty dotyczące sytuacji rodzinnej wnioskodawcy
- a) zgoda rodziców (w przypadkach, gdy małoletni nie podróżuje wraz z rodzicami);
 - b) dokument potwierdzający więzi rodzinne z przyjmującym/osobą zapraszającą;
 - c) dokument pobytowy.

ZALĄCZNIK III

OPŁATA REJESTRACYJNA

1. Wnioskodawca uiszcza opłatę rejestracyjną w wysokości 20 EUR.
2. Jeżeli wniosek RTP jest rozpatrywany jednocześnie z wnioskiem o wizę wielokrotnego wjazdu, wnioskodawca uiszcza opłatę w wysokości 10 EUR.

ZALĄCZNIK IV

STANDARDOWY FORMULARZ SŁUŻĄCY POWIADOMIENIU O ODMOWIE LUB COFNIĘCIU DOSTĘPU DO PROGRAMU REJESTROWANIA PODRÓŻNYCH I UZASADNIENIU TEJ DECYZJI⁴¹

ODMOWA/COFNIĘCIE

Sz.P. _____,

Ambasada/Konsulat Generalny/Konsulat _____/Wspólny ośrodek przyjmowania wniosków w _____;

Organ graniczny _____ [nazwa przejścia granicznego i państwo]

przeanalizował(-ła)(-ły)

Pana/Pani wniosek;

Pana/Pani dostęp do programu rejestrowania podróży, numer: _____, przyznany: _____ [dzień/miesiąc/rok].

Odmówiono dostępu do RTP Cofnięto dostęp do RTP

Decyzja zapadła z następującego(-cych) powodu(-dów):

- nie ma Pan/Pani ważnego dokumentu pobytowego/karty pobytowej, jeżeli dotyczy, lub wizy wymaganej zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 539/2001 z marca 2001 r.
- przedstawił(a) Pan/Pani fałszywy/podrobiony/przerobiony dokument podróży
- nie dowiódł(-odła) Pan/Pani potrzeby lub nie uzasadnił(-a) zamiaru częstego lub regularnego podróżowania
- nie uzasadnił(-a) Pan/Pani celu ani warunków planowanego(-nych) pobytu(-ów)

⁴¹ Logo nie jest wymagane w przypadku Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu.

5. nie dostarczył(-a) Pan/Pani dowodu, jaka jest Pana/Pani sytuacja ekonomiczna w państwie pochodzenia lub pobytu bądź nie dostarczył(-a) Pan/Pani dowodu posiadania wystarczających środków utrzymania odpowiednich do okresu planowanego pobytu lub środków pozwalających na powrót do państwa pochodzenia lub pobytu lub nie jest Pan/Pani w stanie uzyskać takich środków zgodnie z prawem
6. przekroczył(-a) Pan/Pani uprzednio maksymalny okres dozwolonego pobytu na terytorium państw członkowskich i nie dowiódł/dowiodła swojej rzetelności i wiarygodności
7. do Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) zostało wprowadzone przez (podać państwo członkowskie) ostrzeżenie w celu odmowy zgody na wjazd
8. co najmniej jedno państwo członkowskie uważa, że stanowi Pan/Pani zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego w myśl art. 2 pkt 19 kodeksu granicznego Schengen lub dla stosunków międzynarodowych co najmniej jednego państwa członkowskiego
9. okazało się, że informacje złożone, by potwierdzić cele i warunki planowanego pobytu, nie są wiarygodne
10. nie udało się potwierdzić zamiaru opuszczenia przez Pana/Panią terytorium państw członkowskich
11. cofnięcia dokonano na żądanie zarejestrowanego podróżnego⁴².

Uwagi:

Uwagi: Osobie zainteresowanej przysługuje prawo do odwołania od decyzji o odmowie lub cofnięciu dostępu do programu rejestrowania podróżnych przewidziane w przepisach prawa krajowego i w art. 47 ust. 1 Karty. Osoba zainteresowana otrzymuje odpis niniejszego dokumentu (każde państwo członkowskie ma obowiązek podać odniesienia do ustawodawstwa krajowego i procedur dotyczących prawa do odwołania, w tym podać właściwy organ, do którego można złożyć odwołanie, oraz termin złożenia odwołania).

Data i pieczęć ambasady/konsulatu generalnego/konsulatu/organów granicznych/innych właściwych organów.

Podpis osoby zainteresowanej⁴³

⁴² Od decyzji o cofnięciu z tej przyczyny nie przysługuje odwołanie.

⁴³ Jeżeli wymaga tego prawo krajowe.

ZAŁĄCZNIK V

ROCZNE STATYSTYKI DOTYCZĄCE PROGRAMU REJESTROWANIA PODRÓŻNYCH

W terminie, o którym mowa w art. 18, należy przedłożyć Agencji poniższe dane z każdego przejścia granicznego i każdego miejsca, w którym poszczególne państwa członkowskie przyznają dostęp do RTP:

- Łączna liczba wniosków o dostęp
- Łączna liczba przypadków przyznania dostępu
- Łączna liczba przypadków odmówienia dostępu
- Łączna liczba przypadków cofnięcia dostępu
- Łączna liczba spraw, w których ubiegano się o dostęp, przyznano go, odmówiono, cofnięto lub przedłużono w przypadku obywateli państw trzecich posiadających wizę
- Łączna liczba spraw, w których ubiegano się o dostęp, przyznano go, odmówiono, cofnięto lub przedłużono w przypadku obywateli państw trzecich nieposiadających wizy
- Średni czas dokonywania rejestracji
- Czas przetwarzania na przejściu granicznym
- Stopień dostępności centralnego repozytorium
- Poziom błędu np. nieudane dokonanie rejestracji (FTE), fałszywa zgodność itp.

Ogólne zasady przekazywania danych:

- Dane za pełny miniony rok należy umieszczać w jednym pliku.
- Dane należy przekazywać, korzystając ze wspólnego szablonu (dostarczonego przez Agencję).
- Dane są dostępne w rozbiciu na poszczególne przejścia graniczne i poszczególne miejsca, w których dane państwa członkowskie rozpatrują wnioski o objęcie RTP oraz w rozbiciu na państwa trzecie.

W przypadku gdy dane nie są dostępne lub nie są istotne dla określonej kategorii czy państwa trzeciego, państwo członkowskie pozostawia odnośne pole puste (nie wprowadza oznaczenia „0” (zero), „nd.” (nie dotyczy) ani żadnej innej wartości).

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH WNIOSKÓW

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cel/cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Czas trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywany(-e) tryb(-y) zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH WNIOSKÓW

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie utworzenia programu rejestrowania podróżnych, z zastrzeżeniem przyjęcia przez władzę prawodawczą wniosku ustanawiającego, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz (COM(2011) 750) oraz przyjęcia przez władzę prawodawczą wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (COM(2011) 398) i wystarczającego poziomu środków dostępnych w ramach pułapu wydatków odnośnej pozycji budżetu.

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa⁴⁴

Dziedzina polityki: Sprawy wewnętrzne (tytuł 18)

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**⁴⁵

Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. *Wieloletni(e) cel(e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie*

W programie sztokholmskim uzgodnionym przez Radę Europejską, przyjętym w grudniu 2009 r., potwierdzono potencjał programu rejestrowania podróżnych (RTP) w świetle zgodnego z prawem dostępu do terytorium państw członkowskich. Wniosek w sprawie utworzenia RTP został zatem uwzględniony w planie działania służącym realizacji programu sztokholmskiego. Jednym z priorytetów Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego (ISF)⁴⁶ jest zapewnienie finansowania na opracowanie pakietu dotyczącego inteligentnych granic.

⁴⁴ ABM: Activity Based Management: zarządzanie kosztami działań - ABB: Activity Based Budgeting: budżet zadaniowy.

⁴⁵ O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

⁴⁶ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz (COM(2011)750).

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cele szczegółowe nr 1 „Rozwój systemu” i nr 2 „Funkcjonowanie systemu”

Celem RTP i systemu obejmującego token w połączeniu z centralnym repozytorium jest ułatwienie przekraczania granic zewnętrznych Unii Europejskiej przez podróżnych z państw trzecich, którzy przeszli wstępne weryfikacje, odbywających częste podróże.

Działanie(-a) ABM/ABB, którego(-ych) dotyczy wniosek/inicjatywa

Zadania: solidarność – granice zewnętrzne, powroty, polityka wizowa i swobodny przepływ osób (rozdział 18.02).

1.4.3. Oczekiwany(-e) wynik(i) i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Dzięki wykorzystaniu nowych technologii RTP zredukuje czas przekraczania granic przez zarejestrowanych podróżnych i obniży jego koszty, zwiększy przepustowość przejść granicznych, dając tym samym państwom członkowskim nowe narzędzie zarządzania przepływami pasażerów skutecznie i racjonalnie pod względem kosztów. Kontrola graniczna zarejestrowanych podróżnych nie powinna zająć więcej niż średnio 20–40 sekund.

Ponadto RTP spowoduje zmniejszenie o 25 % liczby personelu odpowiedzialnego za kontrolę graniczną, zajmującego się kontrolą przepływu podróżnych, którzy przeszli wstępne kontrole, odbywających częste podróże i umożliwi lepszą koncentrację na kontroli podróżnych stanowiących wyższe ryzyko.

1.4.4. Wskaźniki wyników i wpływu

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

W fazie rozwoju

Po zatwierdzeniu projektu wniosku i przyjęciu specyfikacji technicznych zewnętrzny wykonawca utworzy i będzie rozwijać system techniczny. Rozwój systemów będzie się odbywał na szczeblu centralnym i krajowym i będzie ogólnie koordynowany przez Agencję IT. Agencja ta określi ogólne struktury zarządzania we współpracy z wszystkimi zainteresowanymi stronami. Jak w przypadku tworzenia i rozwijania takich systemów na początku projektu zostaną określone: ogólny plan zarządzania projektem i plan zapewnienia jakości. Powinny one zawierać tablice konkretnych wskaźników związanych szczególnie z poniższymi elementami.

Ogólny stan zaawansowania projektu:

terminowy postęp zgodnie z uzgodnionym harmonogramem (terminy danych etapów),
zarządzanie ryzykiem,

zarządzanie zasobami (ludzkimi i finansowymi) zgodnie z uzgodnionym przydziałem,

gotowość organizacyjna.

...

Z chwila rozpoczęcia funkcjonowania systemu:

liczba osób w programie w podziale na kategorie (wymagana wiza/zwolnienie z obowiązku wizowego) i według przesłanek przyznania dostępu, o który wnioskowano (przedsiębiorcy/studenci/pracownicy itp.);

liczba osób, którym cofnięto lub odmówiono dostępu do RTP;

średnia długość czasu dokonywania rejestracji na przejściu granicznym i w konsulacie;

czas potrzebny na przekroczenie zewnętrznej granicy przez zarejestrowanych podróżnych;

dostępność systemu;

poziom błędu np. błędne informacje o wpisach, fałszywa zgodność, nieudane dokonanie rejestracji (FTE) oraz wskaźnik błędnej akceptacji (FAR);

liczba skarg jednostek do krajowych organów nadzorczych (organów ochrony danych);

liczba skarg na organy w związku z błędnymi decyzjami lub dyskryminacją;

przepustowość przejść granicznych zwiększona o XX procent;

liczba funkcjonariuszy straży granicznej zastąpionych lub udostępnionych dzięki RTP, którzy mogą skoncentrować się na kontroli podróżnych stanowiących wyższe ryzyko lub wykonywać inne odpowiednie zadania.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona(-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Każdego roku na przejściach granicznych (lądowych, morskich, powietrznych) na granicy zewnętrznej odnotowuje się około 700 mln przekroczeń granicy. Biorąc pod uwagę, że przepływy graniczne na największych i najbardziej obciążonych przejściach granicznych zwiększają się i nadal będą się zwiększać w przyszłości, niepodjęcie działań na szczeblu UE oznaczałoby, że przekraczanie granicy przez obywateli państw trzecich nie uległoby uproszczeniu, z wyjątkiem tych sytuacji, w których osoby zostały wyraźnie wymienione w kodeksie granicznym Schengen oraz rozporządzeniu w sprawie małego ruchu granicznego, co oznacza, że obywatele państw trzecich podlegaliby dokładnej kontroli i nie wprowadzono by dla nich dostępu do automatycznej kontroli granicznej. Kilka państw członkowskich już teraz musi sobie radzić z zarządzaniem grupami oczekujących na granicy osób. Jedynym rozwiązaniem w przypadku tych państw byłoby zatrudnienie większej liczby personelu i przebudowanie infrastruktury; a jakiegokolwiek zwiększenie przepływu podróżnych w przyszłości doprowadziłoby do narastania tego typu problemów.

Istnieje zatem konieczność wprowadzenia programu rejestrowania podróżnych, by ułatwić przejście zarejestrowanych pasażerów przez granicę, by zwolnić z pewnych działań funkcjonariuszy straży granicznej i by wprowadzić do kontroli granicznej podejście skoncentrowane na osobie.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Konieczność interwencji na poziomie europejskim jest widoczna. Żadne państwo członkowskie nie jest w stanie samodzielnie stworzyć programu rejestrowania podróży ułatwiającego kontrolę graniczną we wszystkich państwach członkowskich. Konieczne jest zatem wdrożenie RTP na wszystkich przejściach granicznych na granicy zewnętrznej UE, bowiem wpłynie to pozytywnie na dyspozycyjność personelu straży granicznej we wszystkich państwach członkowskich i umożliwi jego efektywne wykorzystanie.

Wniosek w sprawie RTP zapewni, że UE będzie miała wspólne podejście do RTP na podstawie wspólnego prawodawstwa, a tym samym, że na wszystkich granicach Schengen nadal będą stosowane takie same przepisy. W przypadku podróży będących obywatelami państw trzecich oznacza to, że na wszystkich przejściach granicznych Schengen, udostępniony zostanie RTP, bez konieczności poddawania się odrębnej weryfikacji. Innymi słowy, osoba zweryfikowana w jednym państwie członkowskim może skorzystać z ułatwień podczas przekraczania granic zewnętrznych innego państwa członkowskiego. Bez wspólnych przepisów nie byłoby to możliwe, tj. bez zaangażowania ze strony UE nie osiągnięto by celów RTP.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Z doświadczeń związanych z rozwijaniem systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz wizowego systemu informacyjnego (VIS) wyciągnięto poniższe wnioski

1) Każdy nowy system informacyjny w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, zwłaszcza oparty na wielkoskalowym systemie informatycznym, zostanie utworzony i rozwinięty dopiero po ostatecznym przyjęciu podstawowych instrumentów prawnych określających cel, zakres, funkcje i szczegóły techniczne tego systemu. Podejście takie ma stanowić ewentualne zabezpieczenie przed przekroczeniem kosztów i opóźnieniami wynikającymi ze zmieniających się wymagań.

2) Trudne okazało się finansowanie krajowych rozwiązań w odniesieniu do państw członkowskich, które nie przewidziały odpowiednich działań w swoich programach wieloletnich lub których programowanie w ramach Funduszu Granic Zewnętrznych jest nieprecyzyjne. Z tego powodu wnioskuje się obecnie o uwzględnienie tych kosztów rozwoju we wniosku.

1.5.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

Niniejszy wniosek należy uznać za element stałych wysiłków na rzecz zrealizowania strategii zintegrowanego zarządzania granicami Unii Europejskiej, a w szczególności komunikatu dotyczącego inteligentnych granic⁴⁷, a także w związku z wnioskiem w sprawie instrumentu wsparcia finansowego w zakresie granic w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego⁴⁸, za część wieloletnich ram finansowych. Ocena skutków finansowych regulacji dołączona

⁴⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady - Inteligentne granice - możliwe warianty i kierunki COM(2011)680.

⁴⁸ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz (COM(2011)750).

do zmienionego wniosku Komisji ustanawiające Agencję⁴⁹ obejmuje koszty związane z istniejącymi systemami informatycznymi, tj. EURODAC, SIS II, VIS, ale nie obejmuje kosztów przyszłych systemów zarządzania granicami, które zadanie to nie zostało jeszcze powierzone Agencji na podstawie przepisów. W załączniku do wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020⁵⁰, przewiduje się zatem objęcie w dziale 3 “Bezpieczeństwo i obywatelstwo” istniejących systemów informatycznych w pozycji „Systemy IT” (822 mln EUR) a przyszłych systemów zarządzania granicami w pozycji „Bezpieczeństwo wewnętrzne” (1,1 mln EUR z 4,648 mln EUR). W ramach Komisji dyrekcją generalną odpowiedzialną za utworzenie przestrzeni swobodnego przepływu, w której osoby mogą przekraczać granice wewnętrzne bez konieczności poddawania się kontrolom granicznym i w której granice zewnętrzne są objęte kontrolą oraz zarządzane spójnie na poziomie UE, jest Dyrekcja Generalna do Spraw Wewnętrznych. Program rejestrowania podróży jest w pełni spójny z polityką UE dotyczącą granic: nie zmniejszy się bowiem bezpieczeństwo i nie zostanie ograniczone zapobieganie nielegalnej imigracji w trakcie przekraczania granicy, podczas gdy otwarcie UE na świat i jej zdolność do ułatwiania kontaktów międzyludzkich o charakterze transgranicznym, handlu i wymiany kulturalnej wzrosnie. Ponadto program jest spójny z kodeksem wizowym (810/2009) i rozporządzeniem w sprawie VIS (767/2008). Istnieje konieczność wprowadzenia zmiany do kodeksu granicznego Schengen, by umożliwić dostęp obywatelom państw trzecich do systemów w pełni zautomatyzowanej kontroli granicznej.

Istnieje możliwość znalezienia synergii pod względem technicznym z wizowym systemem informacyjnym (VIS). Wystąpią również synergie z EES, ponieważ wjazdy i wyjazdy zarejestrowanych podróży będą rejestrowane w EES, który będzie monitorować czas trwania ich pobytu w strefie Schengen. Bez EES wdrożenie całkowicie zautomatyzowanego przekraczania granic przez zarejestrowanych podróży nie byłoby możliwe.

Ponadto nie ma ryzyka pokrywania się z podobnymi inicjatywami podejmowanymi w pozostałych dyrekcjach generalnych.

1.6. Czas trwania działania i jego wpływ finansowy

Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania**

- Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

Wniosek/inicjatywa o **nieokreślonym czasie trwania**

- Faza przygotowawcza od 2013 do 2015 r. (stworzenie ram prawnych)
- Faza rozwojowa od 2015 do 2017 r.,
- po której następuje faza operacyjna.

⁴⁹ COM(2010)93 z dnia 19 marca 2010 r.

⁵⁰ COM(2011)398 z dnia 29 czerwca 2011 r.

1.7. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania⁵¹

- Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane** przez Komisję
- Pośrednie zarządzanie scentralizowane** poprzez przekazanie zadań wykonawczych:
 - agencjom wykonawczym
 - organom utworzonym przez Wspólnoty⁵²
 - krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej
 - osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego
- Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi
- Zarządzanie zdecentralizowane** z państwami trzecimi
- Zarządzanie wspólne** z organizacjami międzynarodowymi (*należy wyszczególnić*)

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

We wniosku dotyczącym rozporządzenia ustanawiającego, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz na lata 2014-2020 (COM(2011)750) art. 15 przewiduje finansowanie utworzenia i rozwoju programu rejestrowania podróży. Zgodnie z art. 58 ust. 1 lit. c) i art. 60 rozporządzenia finansowego (pośrednie zarządzanie scentralizowane) zadania wykonawcze wyżej wymienionego programu wsparcia zostaną przekazane Agencji IT.

W latach 2015–2017 wszystkie działania związane z rozwojem zostaną powierzone Agencji IT. Obejmie to fazę rozwojową wszystkich elementów projektu, tj. systemu centralnego, systemów państw członkowskich, sieci i infrastruktury w państwach członkowskich.

W 2017 r., w okresie, na który przypada przegląd śródkresowy, przewiduje się przeniesienie środków pozostałych z 587 000 mln EUR do pozycji obejmującej Agencję IT na rzecz kosztów eksploatacji i konserwacji systemu centralnego i sieci oraz pozycji obejmującej programy krajowe na rzecz kosztów eksploatacji i konserwacji systemów krajowych, w tym kosztów związanych z infrastrukturą (zob. tabela poniżej). Ocena skutków finansowych regulacji zostanie poddana przeglądowi odpowiednio przed upływem 2016 r.

⁵¹ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

⁵² O których mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

Pakiety	Tryb zarządzania	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Rozwój systemu centralnego	Pośrednie scentralizowane zarządzanie	X	X	X			
Rozwój w państwach członkowskich	Pośrednie scentralizowane zarządzanie	X	X	X			
Konserwacja systemu centralnego	Pośrednie scentralizowane zarządzanie			X	X	X	X
Konserwacja systemów krajowych	Pośrednie scentralizowane zarządzanie			X	X	X	X
Sieć (1)	Pośrednie scentralizowane	X	X	X	X	X	X
Infrastruktura w państwach członkowskich	Pośrednie scentralizowane zarządzanie	X	X	X	X	X	X

(1) rozwój sieci w latach 2015–2017, eksploatacja sieci w latach 2017–2020

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Zasady dotyczące monitorowania i oceny RTP zostały przewidziane w art. 63 wniosku dotyczącego RTP.

Artykuł 63

Monitorowanie i ocena

1. Agencja opracuje procedury monitorowania funkcjonowania centralnego repozytorium pod kątem realizacji celów w zakresie rezultatów, efektywności kosztowej, bezpieczeństwa i jakości działania.

2. Na potrzeby konserwacji technicznej Agencja ma dostęp do niezbędnych informacji związanych z operacjami przetwarzania danych przeprowadzanymi w centralnym repozytorium.

3. Dwa lata po rozpoczęciu funkcjonowania RTP, a następnie co dwa lata, Agencja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie z technicznego funkcjonowania RTP, w tym jego bezpieczeństwa.

4. Trzy lata po rozpoczęciu funkcjonowania RTP, a następnie co cztery lata, Komisja opracowuje całościową ocenę RTP. Całościowa ocena obejmuje analizę osiągniętych wyników w stosunku do wyznaczonych celów, ocenę aktualności przesłanek, które doprowadziły do ustanowienia systemu, ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do RTP, ocenę bezpieczeństwa RTP, ocenę realizacji procesu gromadzenia i wykorzystywania danych biometrycznych, zgodności z przepisami ochrony danych i ocenę organizacji wszelkich procedur związanych ze składaniem wniosków i wydawaniem tokenów. Komisja przekazuje ocenę Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W razie potrzeby do sprawozdania załącza się odpowiednie wnioski dotyczące zmian niniejszego rozporządzenia.

5. Państwa członkowskie przekazują Agencji i Komisji informacje niezbędne do sporządzania sprawozdań, o których mowa w ust. 3 i 4, zgodnie z kryteriami ilościowymi uprzednio określonymi odpowiednio przez Agencję lub Komisję.

6. Agencja przekazuje Komisji informacje niezbędne do sporządzenia całościowych ocen, o których mowa w ust. 4.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

1) Trudności związane z rozwojem technicznym systemu

Krajowe systemy informatyczne państw członkowskich różnią się pod względem technicznym. Ponadto procesy kontroli granicznej mogą się różnić zależnie od warunków lokalnych (dostępna przestrzeń na przejściu granicznym, przepływy pasażerów itp.). RTP musi zostać zintegrowany z krajową architekturą informatyczną i krajowymi procesami kontroli granicznej. Dodatkowo niezbędne jest, by rozwój krajowych elementów systemu był w pełni dostosowany do wymogów centralnych. W tej dziedzinie stwierdzono dwa główne rodzaje ryzyka:

a) ryzyko, że techniczne i prawne elementy RTP mogą zostać wdrożone w różny sposób przez różne państwa członkowskie ze względu na niewystarczającą koordynację pomiędzy stroną centralną i krajową.

b) ryzyko wystąpienia niespójności w sposobie wykorzystywania systemu w zależności od tego, w jaki sposób państwa członkowskie włączą RTP do istniejących procedur kontroli granicznej.

2) Trudności związane z terminowym rozwojem systemu

W oparciu o doświadczenia zdobyte w trakcie opracowywania systemów VIS i SIS II można się spodziewać, że zasadnicze znaczenie dla pomyślnego wdrażania RTP będzie miał terminowy rozwój systemu przez zewnętrznego wykonawcę. Jako centrum doskonałości w dziedzinie rozwoju i zarządzania wielkoskalowymi systemami informatycznymi Agencja IT będzie również odpowiedzialna za przyznawanie umów i zarządzanie nimi, w szczególności w odniesieniu do umów o podwykonawstwo na etapie rozwoju systemu. Istnieje kilka rodzajów ryzyka związanych ze zleceniem zewnętrznemu wykonawcy prac rozwojowych:

a) w szczególności, ryzyko, że wykonawca nie przeznaczy wystarczających środków na projekt lub że opracuje i będzie rozwijać system, który nie odzwierciedla najnowszej wiedzy naukowej i technicznej;

b) ryzyko, że wykonawca nie będzie w pełni przestrzegał technik administracyjnych i metod prowadzenia wielkoskalowych projektów informatycznych, dążąc do obniżenia kosztów;

c) w kontekście obecnego kryzysu gospodarczego nie można całkowicie wykluczyć ryzyka, że wykonawca stanie w obliczu trudności finansowych ze względów niezwiązanych projektem.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

1) Agencja ma za zadanie stać się centrum doskonałości w dziedzinie rozwoju wielkoskalowych systemów informatycznych i zarządzania nimi. Będzie ona odpowiadać za rozwój i eksploatację centralnego elementu systemu, w tym jednolitych interfejsów w państwach członkowskich. Rozwiązanie to powinno pozwolić na uniknięcie większości trudności, które napotkała Komisja w czasie tworzenia i rozwijania SIS II i VIS.

W fazie rozwojowej (2015–2017) Komisja zachowuje ogólną odpowiedzialność, ponieważ projekt będzie realizowany w drodze pośredniego zarządzania centralnego. Agencja będzie odpowiedzialna za zarządzanie techniczne i finansowe, szczególnie za przyznawanie umów i zarządzanie nimi. Umowa o powierzeniu zadań obejmie część centralną za pośrednictwem zamówień publicznych i krajową za pośrednictwem dotacji. Zgodnie z art. 40 przepisów wykonawczych Komisja zawrze umowę określającą szczegółowe ustalenia dotyczące

zarządzania środkami i ich kontroli oraz ochrony interesów finansowych Komisji. Taka umowa będzie zawierać postanowienia określone w art. 40 ust. 2. Pozwoli to zatem Komisji na zarządzanie ryzykiem opisanym w pkt 2.2.1.

W kontekście przeglądu śródkresowego (przewidzianego na 2017 r. w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, art. 15 rozporządzenia horyzontalnego) tryb zarządzania zostanie poddany ponownej ocenie.

2) Aby uniknąć opóźnień na poziomie krajowym, przewiduje się wprowadzenie skutecznej struktury zarządzania obejmującej wszystkie zainteresowane strony. Komisja zaproponowała w projekcie rozporządzenia, że wiedzę ekspercką związaną z RTP/EES zapewni Agencji grupa doradcza składająca się z ekspertów krajowych z państw członkowskich. Ta grupa doradcza będzie się spotykać regularnie w sprawie wdrożenia systemu, wymieniać zdobytym doświadczeniem oraz udzielać porad zarządowi Agencji. Ponadto Komisja zamierza zalecić państwom członkowskim stworzenie krajowej infrastruktury projektowej lub grupy projektowej do spraw rozwoju technicznego i operacyjnego, w tym rzetelnej infrastruktury łączności z punktami kompleksowej obsługi.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Środki przewidziane na zwalczanie nadużyć finansowych zostały określone w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, który stanowi następująco.

1. W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i innych bezprawnych działań zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 1073/1999.

2. Agencja przystępuje do porozumienia międzyinstytucjonalnego dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i niezwłocznie wydaje odpowiednie przepisy, które mają zastosowanie do wszystkich pracowników agencji.

3. Decyzje dotyczące finansowania oraz umowy i akty wykonawcze do nich powinny wyraźnie zastrzegać, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą, w razie konieczności, przeprowadzać kontrole na miejscu wśród odbiorców funduszy agencji oraz urzędników odpowiedzialnych za ich przyznawanie.

Zgodnie z tym przepisem w dniu 28 czerwca 2012 r. przyjęto decyzję Zarządu Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości dotyczącą zasad i warunków wewnętrznych dochodzeń w związku z zapobieganiem nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności przynoszącej szkodę interesom finansowym Unii.

Ponadto DG do Spraw Wewnętrznych przygotowuje obecnie strategię przeciwdziałania nadużyciom finansowym i ich wykrywania.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ

W drodze umowy o powierzeniu zadań Agencji zostanie powierzone zadanie stworzenia odpowiednich narzędzi na poziomie jej lokalnych systemów finansowych w celu zapewnienia skutecznego monitorowania, działań następczych i sprawozdawczości dotyczącej kosztów związanych z wdrażaniem EES w zgodzie z art. 60 nowego rozporządzenia finansowego. Agencja podejmie odpowiednie środki, aby móc prowadzić sprawozdawczość niezależnie od ostatecznego brzmienia nomenklatury budżetowej.

- Istniejące pozycje w budżecie

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Treść.....]	Zróżnicowane/nieznaczone (53)	państw EFTA ⁵⁴	krajów kandydujących ⁵⁵	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]	Zróżnicowane	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Pozycja.....]	Zróżnicowane/nieznaczone	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
3	[18.02.CC] Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Granice	Zróżnicowane	NIE	NIE	TAK	NIE

⁵³ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane

⁵⁴ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

⁵⁵ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

Poniższa tabela obejmuje koszty roczne państw członkowskich i systemu centralnego, jak również koszty związane z rozwojem i koszty operacyjne. Koszty automatycznych bramek kontroli granicznej będą ponoszone przez państwa członkowskie.

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	3	Bezpieczeństwo i obywatelstwo
--	---	-------------------------------

Dyrekcja Generalna do Spraw Wewnętrznych			Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017 ⁵⁶	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Kolejny rok	OGÓLEM
• Środki operacyjne										
Numer pozycji w budżecie – 18.02.CC	Środki na zobowiązania	(1)	137,674	34,836	167,402	82,362	82,363	82,363		587,000
	Środki płatności	(2)	68,837	93,222	145,148	101,198	88,013	68,585	21,996	587,000
Numer pozycji w budżecie	Środki na zobowiązania	(1a)								
	Środki płatności	(2a)								
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁵⁷										

⁵⁶ Różnicowanie kosztów, a zwłaszcza wysokie koszty w 2015 r. i 2017 r. można wytłumaczyć następująco: na początku fazy rozwojowej w 2015 r. dokonane zostaną zobowiązania na rozwój (koszty jednorazowe na pokrycie trzech lat kosztów sprzętu, oprogramowania i podwykonawców). Pod koniec fazy rozwojowej, w 2017 r., dokonane zostaną wymagane środki na zobowiązania na nowe działania. Koszty zarządzania sprzętem i oprogramowaniem różnią się w zależności od okresu.

⁵⁷ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Numer pozycji w budżecie		(3)								
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej do Spraw Wewnętrznych	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	137,674	34,836	167,402	82,362	82,363	82,363		587,000
	Środki płatności	=2+2a +3	68,837	93,222	145,148	101,198	88,013	68,585	21,996	587,000

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)								
	Środki płatności	(5)								
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy			(6)							
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <...> wieloletnich ram finansowych –	Środki na zobowiązania	=4+ 6								
	Środki płatności	=5+ 6								

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)								
	Środki płatności	(5)								
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy			(6)							
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+ 6								
	Środki płatności	=5+ 6								

Dział wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”
--	----------	---------------------------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok 2013	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Kolejny rok	OGÓLE M
Dyrekcja Generalna do Spraw Wewnętrznych											
• Zasoby ludzkie		0,254	0,254	0,254	0,190	0,190	0,190	0,191	0,191		1,715
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,201	0,201	0,201	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,602
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna do Spraw Wewnętrznych	Środki	0,455	0,455	0,455	0,390	0,390	0,390	0,391	0,391		3,317

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,455	0,455	0,455	0,390	0,390	0,390	0,391	0,391		3,317
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--	--------------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok 2013	Rok 2014	Rok 2015 ⁵⁸	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Kolejny rok	OGÓLE M
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,455	0,455	138,129	35,226	167,793	82,753	82,753	82,753		590,317
	Środki na płatności	0,455	0,455	69,292	93,613	145,539	101,589	88,403	68,975	21,996	590,317

⁵⁸ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Określić cele i realizacje			Rok 2015		Rok 2016		Rok 2017		Rok 2018		Rok 2019		Rok 2020		OGÓLEM	
	REALIZACJA Rodzaj ⁵⁹	Średni koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba całkowita	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1⁶⁰ Utworzenie i rozwój systemu (centralnego i krajowego)																
Realizacja			1	137,674	1	34,836	1	50,356							1	222.866
Cel szczegółowy nr 1 - suma częściowa ⁶¹				137,674		34,836		50,356								222.866
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2 Funkcjonowanie systemu (centralnego i krajowego)																
Realizacja							1	117,047	1	82,362	1	82,362	1	82,363	1	364,134

⁵⁹ Realizacje odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

⁶⁰ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2 „Cel(e) szczegółowy(-e) ...”

⁶¹ Kwota ta obejmuje w odniesieniu do rozwoju centralnego w szczególności infrastrukturę sieciową, wymagany sprzęt i licencje na oprogramowanie oraz koszty zewnętrznych wykonawców tworzących i rozwijających system centralny. W odniesieniu do rozwoju krajowego obejmuje ona także koszty wymaganego sprzętu i licencji na oprogramowanie oraz rozwój obejmujący wykonawców zewnętrznych.

Cel szczegółowy nr 2 - suma częstkowa ⁶²						117,047		82,362		82,362		82,363		364,134
KOSZT OGÓLEM	1	137,674	1	34,836	2	167,403	1	82,362	1	82,362	1	82,363	2	587,000

⁶² Kwota ta obejmuje wymagane koszty utrzymania sprawności systemu centralnego, w szczególności funkcjonowania sieci, konserwację systemu centralnego przez zewnętrznego wykonawcę oraz wymagany sprzęt i licencje na oprogramowanie. W przypadku działań krajowych obejmuje ona wymagane koszty obsługi systemów krajowych, w szczególności licencje na sprzęt i oprogramowanie, zarządzanie zdarzeniami oraz koszty ponoszone na niezbędnych wykonawców zewnętrznych.

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok 2013	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓLEM
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych									
Zasoby ludzkie	0,254	0,254	0,254	0,190	0,190	0,190	0,191	0,191	1,715
Pozostałe wydatki administracyjne	0,201	0,201	0,201	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	1,602
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa	0,455	0,455	0,455	0,390	0,390	0,390	0,391	0,391	3,317
Poza DZIAŁEM 5⁶³ wieloletnich ram finansowych									
Zasoby ludzkie									
Pozostałe wydatki administracyjne									
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa									
OGÓLEM	0,455	0,455	0,455	0,390	0,390	0,390	0,391	0,391	3,317

⁶³ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	Rok 2013	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020
--	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------

• **Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)**

XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	2	2	2	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5
XX 01 01 02 (w delegaturach)								
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)								
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)								

• **Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)⁶⁴**

XX 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)								
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)								
XX 01 04 yy ⁶⁵	- w centrali ⁶⁶							
	- w delegaturach							
XX 01 05 02 (AC, END, INT - pośrednie badania naukowe)								
10 01 05 02 (AC, END, INT - bezpośrednie badania naukowe)								
Inna pozycja w budżecie (określić)								
OGÓLEM	2	2	2	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

⁶⁴ AC = pracownik kontraktowy; INT= pracownik tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert; AL= członek personelu miejscowego; END= oddelegowany ekspert krajowy;

⁶⁵ W ramach pułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA”).

⁶⁶ Przede wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	<p>2 w fazie przygotowawczej od 2013 do 2015 r.:</p> <p>1 administrator: negocjacje prawne, koordynowanie zadan z Agencja i nadzorowanie umowy o powierzeniu zadan 0,5 administrator: nadzor nad sprawami finansowymi i wiedza ekspercka dotyczaca kontroli granicznej i spraw technicznych 0,5 asystent do spraw administracyjnych i finansowanych</p> <p>1,5 w fazie rozwoju od 2016 do 2020 r.:</p> <p>1 administrator: dzialania nastepcze do umowy o powierzeniu zadan (sprawozdania, procedura komitetowa, zatwierdzanie specyfikacji dotyczacych funkcjonalnosci i specyfikacji technicznych, nadzor nad sprawami finansowymi i koordynacja z Agencja), jak rowniez wiedza ekspercka dotyczaca kontroli granicznej i spraw technicznych 0,5 asystent do spraw administracyjnych i finansowych</p>
Personel zewnetrzny	0

3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając pozycje w budżecie, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych⁶⁷.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając pozycje w budżecie, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)	Razem

⁶⁷ Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

Określić organ współfinansujący								
OGÓLEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody różne

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie dotycząca dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁶⁸						
		Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Kolejny rok
Artykuł 6313		4,188	5,672	8,832	6,157	5,355	4,173	1,338

W przypadku wpływu na dochody różne, należy wskazać pozycję(-e) wydatków w budżecie, którą(-e) ten wpływ obejmuje.

18.02.CC Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Granice

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

Budżet zawiera wkład państw uczestniczących we wdrażaniu, stosowaniu i rozwijaniu dorobku Schengen oraz środków dotyczących systemu Eurodac zgodnie z ustaleniami zawartymi w odnośnych umowach. Przedstawione szacunki mają charakter czysto orientacyjny i są oparte na ostatnich kalkulacjach przychodów na rzecz wdrożenia dorobku prawnego Schengen z państw (Islandia, Norwegia i Szwajcaria), które obecnie wpłacają do budżetu ogólnego Unii Europejskiej (zużytkowane płatności) roczną kwotę za dany rok budżetowy, obliczoną zgodnie z jej produktem krajowym brutto jako procent produktu krajowego brutto wszystkich uczestniczących państw. Obliczenia zostały dokonane na podstawie danych liczbowych Eurostatu z czerwca 2012 r., które podlegają znacznym wahaniom w zależności od sytuacji gospodarczej uczestniczących państw.

⁶⁸ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.